

magisterbladet

Erhvervslivets grundstof

side 20-27

Stadig masser af job til nyuddannede magistre
side 5

Indvandrere giver danske kvinder bedre
karrieremuligheder
side 10-12

Fra Strindberg til Google
side 16-18

Mere faktura end tanke
side 31

Seminariebladet

side 45-53

MBA

FOR NUVÆRENDE OG KOMMENDE LEDERE

Handelshøjskolen, Aarhus Universitet og Syddansk Universitet udbyder en stærk MBA uddannelse, der er fleksibelt opbygget og derfor giver plads til både familie og karriere.

MBA uddannelsen styrker deltagernes forudsætninger for at analysere, vurdere samt lede og udvikle deres organisationer i et dynamisk og internationalt viden- og konkurrencesamfund. Og så er der mulighed for at tone MBA'en via valgfag, så den matcher nuværende og kommende personlige udfordringer.

I efteråret 2009 udbyder vi følgende valgfag på MBA'en:

- **Human Resource Management & Development**
- **Business Performance Management**
- **Corporate Finance**
- **Strategisk kommunikation**
- **Vidensledelse og læringsprocesser**
- **Models of Leadership**

“Min arbejdsplads har fået en større omverden – jeg kan nu se flere sammenhænge, og forståelsen af min virksomheds omverden er blevet bredere og mere nuanceret, særligt i forhold til samspillet mellem den private og offentlige sektor. Mine personlige ambitioner om udvikling og udfordringer fik jeg sat på skinner, da jeg begyndte på MBA'en.”

Charlotte Sindahl Pasgaard, Ingeniør, Teknisk Forvaltning, Byggesagsafdelingen, Vejle Kommune

Læs mere på www.mba.asb.dk // www.mba.sdu.dk

HANDELSHØJSKOLEN
AARHUS UNIVERSITET

SYDDANSK UNIVERSITET

Faste rubrikker**4 Leder**

God efterspørgsel på DM'ere

14 Boglisten**16 Magister med profil**

Fra Strindberg til Google

28 Sådan sagde de ...**30 Boglisten****31 Lige udkommet**

Mere faktura end tanke

33 Ordspætten

Morderligt chikt

40 Debat**43 Kommentar**

Skal man virkelig lave en Anna Castberg?

54 NYT JOB**55 Jobsektionen**

Ledige stillinger

75 Meddelelser

**Seminarie
bladet**
side 45-53

**5 Stadig masser af job
til nyuddannede magistre****5 Sex og ranking****6 Personalestyrelsen:
fagforeninger skyld i forældede
forsikringer****7 Hun flyttede sig 18,7 km og
steg 4.000 kr. i løn****8 Snyd blandt forskere er et
voksende problem****8 Love of Freedom
– Freedom to Love****9 “Man skal kunne dømmes
for nøl”****9 “Bare nogen vil skrive om det”****19 Blog om besættelsen****19 Danmark har fået
ny Danmarkshistorie****20 Humanister som erhvervslivets
grundstof****24 Namedropping duer ikke
i et foredrag****26 Også en humanist arbejder
med bundlinjer****29 MA bliver tværfaglig a-kasse****34 Tanke og faktura****36 Jagten på den gode forskning****39 Danske kvinder er ikke så
utilfredse med mere husarbejde****39 Ledige dybt utilfredse med
jobcentre****10 Indvandrere giver danske kvinder bedre
karrieremuligheder**

Europaparlamentarikeren Britta Thomsen går ikke imod at eksportere huslige pligter – det skal blot ske på ordentlige vilkår.

16 Fra Strindberg til Google

Googles eksterne presserådgiver, Kirsten Dinesen, er netop nu aktuel med bogen om web 2.0-kommunikation “Forbrugeren i førersædet”.

34 Tanke og faktura

Historiker Ulla Frederiksen er vild med ægteskabet mellem den akademiske verden og virkeligheden uden for.

Magisterbladet:

Nimbusparken 16
2000 Frederiksberg
Telefon 38 15 66 00 (kl. 10-16)
Telefax 38 15 66 65
Internet: www.magisterbladet.dk
e-mail: magisterbladet@dm.dk

Al henvendelse vedr. abonnement og
adresseændring: 38 15 66 00 tryk
5 eller bed om medlemsafdelingen.
Abonnement på Magisterbladet
koster 213,75 kr. per kvartal.

Redaktion:

Mogens Tanggaard
(ansvarshavende)
mt@dm.dk

Liv Kretzschmer
lk@dm.dk

Martin Ejlertsen
me@dm.dk

Malene Romme-Mølby
mrm@dm.dk

Mette Engell Friis
mef@dm.dk

Pernille Siegmufeldt
psi@dm.dk

Sidse Rølle Jakobsen, sekretær
srj@dm.dk

Direkte telefon: 38 15 66 52**Annoncer:**

DG Media a/s
Studiestræde 5-7
1455 København K
Tlf. 70 27 11 55
Fax 70 27 11 56

Design og tryk:

Datagraf
www.datagraf.dk

Forside: Rie Neuchs**Oplag:** 30.500 eksemplarer

ISSN 0903-7349

Kontrolleret af

Kontrolleret oplag: 28.689
i perioden 1.7.2007-30.6.2008

Produktionsplan:

Nr. 10-2009
udkommer den 5. juni
Deadline debat 20 maj
Deadline annoncer 25. maj
Deadline kalender 25. maj

Nr. 11-2009
udkommer den 19. juni
Deadline debat 8. juni
Deadline annoncer 9. juni
Deadline kalender 9. juni

Nr. 12-2009
udkommer den 14. august
Deadline debat 3. august
Deadline annoncer 4. august
Deadline kalender 4. august

God efterspørgsel på DM'ere

Da finanskrisen for alvor satte ind i efteråret 2008, og forudsigelser om masseledighed blev dagligt nyhedsstof, var automatreaktionen i brede kredse, at det nok en gang ville være magistre, der kom til at stå forrest og tættest i ledighedskøen.

Her et halvt år senere er ledigheden for akademikere da også begyndt at stige, og det er som forventeligt især gået hårdest ud over dimittenderne, der nu må vente længere på at komme i arbejde. Men til manges overraskelse er det ikke magistrernes ledighedstal, der stiger. De seneste ledighedstal fra Akademikernes Centralorganisation viser en stor stigning i dimittendledigheden i forhold til samme måned sidste år for blandt andet ingeniører og økonomer, mens der rent faktisk er et fald for magistrerne i samme periode. Det gælder for såvel humanisterne som cand.scient.erne, at de formår at holde fast i og endda forbedre den gode udvikling på jobmarkedet, som har været gældende de seneste år.

DM har således heller ikke registreret flere afskedigelser end normalt, hverken blandt vores privatansatte eller offentligt ansatte medlemmer. Vi kan naturligvis ikke garantere, at denne positive udvikling for vores medlemmer vil fortsætte, men vi kan glæde os over, at fordommene mod magistre, og i denne sammenhæng især humanister, efterhånden må være gjort til skamme.

Det vil dog nok være at stikke os selv blå i øjnene, hvis vi tror, at den nærmest permanente kampagne mod humanistisk uddannede nu må løbe tør for argumentation. Fordommene burde allerede være aflivet med den store humanistundersøgelse fra 2007, som blev til i et samarbejde mellem AC, de humanistiske fakulteter og DM. Den viste, at langt de fleste humanistiske kandidater får job, der står i direkte relation til deres uddannelse, og at flertallet bliver ansat i private virksomheder.

Men at myter og fordomme trives i bedste velgående, viser den seneste tids universitetspolitiske debat. Helge Sander har således foreslået, at flere studerende skal lade sig nøje med en bachelorgrad – med stort bifald fra Dansk Industri, for det er et forslag, de har markedsført i mange år. Og at det især er de humaniorastuderende, der opfordres til at tage en halv uddannelse, er kommet tydeligt frem i den debat, der er fulgt i kølvandet på ministerens nye vision. At de strukturelle ændringer på det danske arbejdsmarked får mange traditionelle job i produktionsvirksomhederne til at forsvinde ud i evig glemsel, mens humanistiske kompetencer og forskningsbaseret viden bliver et afgørende element i skabelsen af nye danske arbejdspladser, har besynderligt nok endnu ikke aflivet myten om, at en humanistisk kandidatuddannelse fører lige lukt ud i arbejdsløshed. Samtidig viser en ny undersøgelse fra Center for Forskningsanalyse, at forståelsen for nødvendigheden af humanistisk

DM har således heller ikke registreret flere afskedigelser end normalt, hverken blandt vores privatansatte eller offentligt ansatte medlemmer”.

forskning blandt politikere og i befolkningen som helhed er meget ringe. Det kan der være mange grunde til, men en af dem er ganske givet, at den argumentation for nødvendigheden af at prioritere forskningen, som er blevet ført gennem de senere år, så entydigt har hvilet på den økonomiske nytteværdi for produktionsvirksomhederne eller med andre ord: på den lige vej fra forskning til faktura. Og den almindelige forestilling om humaniora passer ikke lige ind i det koncept. Det vil imidlertid være skæbnesvangert for det danske samfund, hvis en forsimplen og kortsigtet nyttefilosofi fører til fortsat underprioritering af humanistisk forskning og humanistiske kandidatuddannelser. DM vil gøre sit til, at det ikke sker.

Læs også "Stadig masser af job til nyuddannede DM'ere" på side 5 og "Humanister som erhvervslivets grundstof" på siderne 20-27.

Ingrid Stage

DM - Dansk Magisterforening

Nimbusparken 16
2000 Frederiksberg

Vesterbro Torv 1-3, 7. sal,
8000 Århus C

Telefon 38 15 66 00
Kontortid: Man.-ons. kl. 10-16
tors. 10-18
fre. 10-15
Fax 38 15 66 66
www.dm.dk
dm@dm.dk

MP Pension

Pensionskassen for magistre
og psykologer
Lyngbyvej 20
2100 København Ø
Telefon 39 15 01 02
mp@mppension.dk

Magistrenes

Arbejdsløshedskasse
Mimersgade 47
2200 København N
Telefon 70 20 39 71
Fax 35 86 68 25
ma@ma-kasse.dk
Åbningstid: Man.-tors. og tors.-
fre. kl. 9-15.30, ons. kl. 13-17
Feedback på ansøgninger og cv:
Tirs. og tors. kl. 13-15.30
Tidsbestilling via mail til feed-
back@ma-kasse.dk

Regionalkontorer

Magistrenes Arbejdsløshedskasse

Århus
Vesterbro Torv 1-3, 7. sal,
8000 Århus C
Telefon 70 20 39 73 (A-kassen)
Fax 86 19 93 60
Åbningstid: Man., tirs. og tors.
kl. 9-15.30

Odense

Slotsgade 21 B, 4. sal
5000 Odense C
Tlf. 70 20 39 71
Fax 65 91 94 36
Åbningstid: man. Kl. 9.00-12.00
og tors. Kl. 13.00-15.30

Aalborg

Østerågade 19, 3. sal,
9000 Aalborg
Telefon 70 20 39 74 (A-kassen)
Fax 98 13 97 11
Åbningstid: Man. og tors.
kl. 9-15.30

sex og ranking

En mængde internationale rankings af universiteter bliver jævnligt refereret i medier og af universiteternes pressetjenester. Universiteterne indtager forskellige placeringer på de forskellige lister, hvilket hænger sammen med, at listerne er lavet ud fra forskellige kriterier.

Den såkaldte Shanghai-ranking vægter naturvidenskabelig forskning tungt, Leiden-rankingen bygger på bibliometriske analyser af forskningspublikationer, mens Webometrics baserer sig alene på "web performance". Sidstnævnte har netop offentliggjort deres liste med "Top 6000 Universities". Set med danske briller er der intet nyt under solen.

Blandt de danske universiteter klarer Københavns og Aarhus Universitet sig bedst, mens DTU kommer ind på en flot tredjeplads. DTU klarer sig som regel også fint på de øvrige lister, hvilket universitetet heller ikke undlader at påpege. Derfor var det måske også en smule underholdende, da DTU i efteråret placerede sig selv som nummer et i Danmark på en uni-ranking bestilt af Børsen – og udarbejdet af DTU. Listen blev af eksperter beskyldt for fup og fusk, og i det mindste var det heldigt, at de vægtede kriterier passede overor-

dentligt vel med DTU's profil. Men selvfølgelig er det fristende for universiteter at placere sig selv højt på en ranking, når det beviseligt påvirker studentsøgningen og måske også påvirker de bevilligende myndigheder. Således udpegede University of Melbournes nyopfundne "Global University City Index" sidste år Melbourne til verdens fjerdebedste universitetsby. Straks efter offentliggørelsen af listen var universitetets eksperter ude med en løftet pegfinger i de lokale medier, idet de på det strengeste påpegede, at placeringen nemt

kunne sættes over styr, hvis den lokale regering undlod at tage radikale skridt til at sikre økonomien for delstatens højere læreanstalter. I øvrigt er det selvsagt i USA, at man finder flest rankings af universiteter. Lad os nøjes med at nævne en enkelt: Hugh Hefners ranking af de ti bedste festuniversiteter i Playboy. På 2009-listen er University of Miami placeret som nummer et. Kriterierne bag listen er "campus-life", "sport", "sex", "brains" og "bikini".

tb

stadig masser af job til nyuddannede DM'ere

Finanskrisen og dystre økonomiske prognoser har ikke forplantet sig til ledighedsstatistikkerne for nyuddannede magistre.

Nye tal fra Akademikernes Centraladministration (AC) viser, at ledigheden blandt de nyuddannede magistre er faldet med 1,1 procent sammenlignet med marts måned for et år siden. Magistrene er den eneste akademikergruppe under AC-paraplyen, der kan mønstre en fremgang.

I samme periode er dimittendledigheden både blandt DJØF's medlemmer og blandt ingeniørerne derimod steget: for DJØF'ernes vedkommende med 11,7 procent og for ingeniørernes med hele 77 procent i forhold til marts 2008.

Jens Mølbach, der er sekretariatschef i AC, kalder de seneste tal for overraskende og temmelig bemærkelsesværdige.

"Det er utroligt positivt, at vi både for humanisternes og cand.scient.ernes vedkommende oplever, at de formår at holde fast i – og yderligere forbedre – den gode udvikling på jobmarkedet. Vi havde nok forventet, at det – især for de nyuddannede – var blevet lidt sværere i en tid, hvor der indskrænkes og slankes på mange arbejdspladser", siger Jens Mølbach.

Mens det private arbejdsmarked stort set har lukket ned for nye stillinger, er der fortsat en hel del job at søge i den offentlige sektor, og det er ifølge sekretariatschefen hovedårsagen til, at så mange dimittender stadig får job.

"Men også konsulentbranchen har et behov for nye folk. Der er fx bud efter konsulenter til at assistere i forbindelse med de store fyringsrunder. Og endelig

er der fortsat brug for nye folk til erstatning for den store pukkel af undervisere, der går på pension i disse år", tilføjer Jens Mølbach.

Generelt er akademikernes ledighedstal dog ikke opmuntrende læsning. Den lange periode med faldende ledighed er nu afløst af en kraftig stigning. Sidste år i marts var 5.047 personer ledige, mens tallet for marts i år er 5.708. Det er en samlet stigning på 13,1 procent på bare et år. Hårdest ramt i akademikergruppen er cand.merc.erne, for hvem dimittendledigheden er steget med hele 105 procent i forhold til samme måned i fjor.

psi

Personalestyrelsen: fagforeninger skyld i forældede forsikringer

FORSIKRINGER TIL STATSANSATTE på udlandsarbejde er ikke blevet justeret af Personalestyrelsen under Finansministeriet i 20 år. Men Personalestyrelsen giver aben videre til fagforeningerne.

af Martin Ejlersen · me@dm.dk foto: GEUS

Dør du på arbejde i udlandet, så får du 20.000 kroner i erstatning. I hvert fald hvis du er ansat i staten og ikke er forsørger. For statens tjenesterejseforsikring er ikke blevet justeret i 20 år, og beløbene er derfor de samme i dag, som de var i 1989. Statens forsikring på arbejde i udlandet for både ikke-forsørgere og forsørgere er helt utidssvarende, når man følger prisudviklingen de seneste 20 år. Det fastslog eksperter over for Magisterbladet i sidste nummer.

Det er Personalestyrelsen under Finansministeriet, som forvalter tjenesterejseforsikringen. I Personalestyrelsen afviser man overhovedet at overveje at regulere på dækningen i forsikringen, så længe fagforeninger for statens ansatte ikke klager over den, forklarer kontorchef Klaus Matthiesen.

“Det er Personalestyrelsens opfattelse, at eventuelle forbedringer af tjenesterejseforsikringen skal finansieres via overenskomstforhandlingerne. Og jeg må konstatere, at organisationerne ikke har stillet krav om en forhøjelse ved forhandlingerne”, siger Klaus Matthiesen.

Den udmelding er taktisk klog, men meget utilfredsstillende for statens medarbejdere. Det siger Jørgen Leth, som er tillids- og sikkerhedsrepræsentant hos De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS). Flere ansatte i GEUS udfører hver dag risikabelt arbejde på havet, og Jørgen Leth har derfor rejst problemstillingen om tjenesterejseforsikringen. Han mener, at Personalestyrelsen reagerer uansvarligt, da den står med arbejdsgiveransvar for statens ansatte.

“Det burde efterhånden være helt tydeligt for Personalestyrelsen, at der er en stor del af statens medarbejdere, der udfører opgaver uden at være forsvarligt dækket i forhold til opgavetyper og risici. Det er utroligt, at staten som forsikringsselskab ikke kan finde ud af at regulere dækningen til et tidssvarende niveau, ligesom andre forsikringsselskaber gør”, siger Jørgen Leth.

Burde reguleres

Staten er selvforsikrende og fastsætter størrelsen på tjenesterejseforsikringen sammen med Europæiske Rejseforsikring. Mens ikke-forsørgere får blot 20.000 kroner i erstatning, hvis de dør på arbejde i statens tjeneste i udlandet, så får forsørgere 400.000 kroner i erstatning. Men hvis man alene prisregulerer de beløb, burde dækningen være vokset med mindst 57 procent, fastslår Jesper Rangvid, som er professor i finansiering ved CBS. Desuden understreger flere forsikringsselskaber over for Magisterbladet, at arbejde offshore på boreplatforme, indlandsisen og åbent hav hører til i øverste risikoklasse, og her bør man ved død være forsikret for minimum en million kroner.

I Akademikernes Centralorganisation (AC) har man ikke hørt om denne problemstilling, forklarer chefkonsulent Philip Nordentoft.

“Tjenesterejseforsikringen er nok et spørgsmål, som ikke har den store betydning, og som derfor eksisterer i det skjulte, så længe der ikke er nogen, som interesserer sig specifikt for ordningen.

I sidste nummer satte Magisterbladet fokus på statens tjenesterejseforsikring, som ikke er blevet reguleret siden 1989. Det er Personalestyrelsen og Finansministeriet, som står med ansvaret for forsikringsordningen, som bliver kritiseret af både eksperter og ansatte i staten for at være utilstrækkelig og helt utidssvarende.

Vi kigger altid på sagerne i AC, hvis nogle medlemmer tager en problematik op. Vi må starte med, at nogen anerkender, at der er et problem”, siger Philip Nordentoft.

Men at få de enkelte arbejdspladser til at reagere er ikke mest formålstjenligt, mener Jørgen Leth.

“Det kan måske løse det akutte problem for nogen, men AC har således ikke forstået problemets omfang. Vi vil herfra bede DM om at tage kontakt til AC for at få AC til at tage sagen op samlet for organisationerne”, siger han.

hun flyttede sig 18,7 km og steg 4.000 kr. i løn

Samme ansvar, samme jobindhold, kortere transporttid – og 4.000 kr. mere om måneden. Plus 17,5 procent i pension.

Lyder det for godt til at være sandt?

Det var ikke desto mindre, hvad Gunilla Dahlkild Ørbech opnåede, da hun 1. januar skiftede jobbet som biolog i Middelfart Kommune ud med et tilsvarende job i nabokommunen Assens.

“Jeg gik til jobsamtale med den ambition at stige kraftigt i løn. Og jeg mødte forståelse for mine krav”, siger Gunilla Dahlkild Ørbech.

Men før man ser en benhård forhandler, med blottede tænder som en kamphund eller bugnende fynske tagselvørborde, følger lige lidt baggrund:

Gunilla Dahlkild Ørbech blev kandidat fra Syddansk Universitet i 2002. De sidste fem år har hun arbejdet med spildevand, først i Nørre Aaby Kommune og efter kommunalreformen i miljøafdelingen i Middelfart Kommune. En arbejdsplads, hun beskriver som fantastisk, og et job, hun har været helt utroligt glad for. Ved siden af jobbet påtog hun sig desuden opgaven som tillidsrepræsentantsuppleant for kommunens magistermedarbejdere og har derfor deltaget i en hel del lønforhandlinger, når nye kolleger skulle ansættes.

Derfor pinte det hende også endnu mere at opleve, hvordan det lykkedes at forhandle solide tillæg hjem til nyansatte magistre, samtidig med at hendes egne krav til lønstigninger blev ignoreret.

“De løftede mig en anelse i forbindelse med kommunesammenlægningen, men slet ikke nok. Som suppleant havde jeg indsigt i lønsammensætningen på arbejdspladsen, så jeg vidste, at jeg var den lavest lønnede af alle kommunens AC'ere på løntrin otte – uden at være den med lavest anciennitet. Og selvom jeg virkelig kunne lide mit arbejde, fyldte det samtidig mere og mere i mit hoved, at jeg ikke blev honoreret efter fortjeneste. Jeg følte mig simpelthen uretfærdigt behandlet. Flere gange pres-

sede jeg på hos ledelsen, men uden held. Enten har de satset på at kunne ansætte en ny medarbejder med samme kompetencer, men til en lavere løn, eller også var det udtryk for, at kommunen ville nedprioritere spildevandsområdet. Da jeg til slut fik en melding om, at der ikke var noget at komme efter før tidligst i 2010, fik jeg nok”, forklarer Gunilla Dahlkild Ørbech.

Hvis du søger nyt job, så husk:

- **inden du går til ansættelsessamtale at ringe til tillidsrepræsentanten på den arbejdsplads, hvor du skal til samtale**
- **aldrig at sige det gamle job op, før løn- og ansættelsesvilkår er forhandlet på plads i det nye job**
- **ikke at forhandle løn ved ansættelsessamtalen**
- **altid at sørge for at få et skriftligt tilbud om ansættelse i det nye job. Først når du har det, kan lønforhandlingen gå i gang. Når du først har et skriftligt tilbud, kan arbejdsgiveren ikke tilbyde stillingen til en anden, selv om du og DM stiller lønkrav, som arbejdsgiveren ikke umiddelbart vil honorere**
- **aldrig at acceptere et løntilbud fra en kommende arbejdsgiver, før der har været en lønforhandling**

Hendes erfaring fra mange lønforhandlinger er, at det er i forbindelse med jobskifte, man har chancen for et ordentligt ryk.

“Jeg ville stige. Ellers var der ingen grund til at forlade et job, jeg var glad for. Samtidig var jeg bevidst om, at jeg i Assens ville få samme arbejdsområde og ansvar, måske endda lidt mere. Jeg vidste også, at

de ville få en medarbejder, der kunne sit job og havde masser af erfaring og indsigt i området. Jeg var desuden bekendt med, at der ligger nogle store udfordringer og venter i Assens, fx en stor arbejdsplan til færre ansatte, en spildevandsplan og et vandrammedirektiv, der skal implementeres. Derfor var jeg bevidst om, at mine kompetencer skulle honoreres med en rimelig løn”.

Det var en faglig konsulent i DM, der forhandlede på vegne af biologen på Fyn. Og selvom ledelsen i Assens slog sig lidt i tøjret, blev de lønmæssige ambitioner indfriet.

Fra at have fået en månedsløn på cirka 30.000 er Gunilla Dahlkild Ørbech i dag oppe på 34.000 plus 17,5 procent i pension.

“Umiddelbart lyder det måske flot at stige med næsten 4.000 kr. om måneden, men mit udgangspunkt var også lavt i forhold til mine opgaver og mit ansvar”, pointerer hun.

Trods uenigheden om lønnen var det med stort vemod, at hun forlod Middelfart Kommune, hvor det da også efterfølgende gav lidt bølgeskvalp, at en erfaren medarbejder helt åbent gav sin lave løn skylden for, at hun rejste.

“I mit tilfælde blev det meget tydeligt for enhver, at lønsystemet er helt absurd. Hvorfor kan jeg fx opnå 4.000 kr. mere i månedsløn blot ved at flytte til nabokommunen? Hvorfor er det så svært at stige, hvis man er en driftssikker medarbejder, der bliver på sin plads? Og hvorfor kan nye medarbejdere så relativt nemt opnå gode tillæg, mens andre sækker agterud? De kommunale ledere burde i langt større udstrækning bruge de lokale lønmidler til det formål”, råder Gunilla Dahlkild Ørbech.

psi

snyd blandt forskere er et voksende problem

Plagiering af opgaver, hvor studerende smykker sig med lånte fjer, anses for et stort og stigende problem. Men det er langt fra kun studerende, der fusker med deres akademiske præstationer, afslører en ny amerikansk undersøgelse.

Ifølge undersøgelsen, der er publiceret i det ansete videnskabelige tidskrift, Science, er antallet af plagierede medicinske forskningsartikler langt højere end tidligere antaget.

Teamet bag undersøgelsen tog udgangspunkt i Medline, en database med mere end 18 mio. artikler fra ca. 5.000 udvalgte publikationer. Ved at udtage artikler fra databasen og screene dem i et program, udviklet til at afsløre snyderiet, fandt forskerne frem til 9.000 artikelpar, som havde påfaldende ligheder. Af de få hundrede artikler, for-

skerne foreløbig har gennemgået, har 212 vist sig at være potentielle plagiat, hvor i gennemsnit 86 procent af artiklernes tekst er enslydende med tidligere artikler.

Harold Garner, en af forfatterne bag Science-artiklen, siger til den canadiske avis National Post, at forskere bør udsættes for samme kontrol som elever og stu-

derende med henvisning til de elektroniske programmer, som bruges til at afsløre snyd med skole- og universitetsopgaver.

Af de 162 tilfælde af potentielt plagierede artikler, som forskerteamet hidtil har gjort tidskriftredaktører opmærksom på, har 83 ført til interne undersøgelser, og 46 studier er blevet trukket tilbage.

Mange af de mistænkte artikler i undersøgelsen er tilsyneladende identiske artikler af den samme forfatter, som genanvender dem med samme data og tekst i forskellige tidskrifter, ofte på opfordring af redaktørerne.

Selv om selvplagiering er problematisk, anses det ikke for nær så kritisabelt, som når en forsker kopierer en andens forskers tekst og sætter sit eget navn bag.

tb

Love of Freedom – Freedom to Love

Diskrimination af homoseksuelle finder sted på arbejdsmarkedet i et omfang, som fortsat får mange lesbiske og bøsser til at holde deres seksualitet hemmelig for kollegerne.

Derfor afholdes for anden gang i København til sommer en konference, som blandt andet skal give tillidsrepræsentanter nye værktøjer til at håndtere problemer med

ulige behandling og chikane af seksuelle minoriteter.

Konferencen har fået titlen "Love of Freedom – Freedom to Love" og finder sted i dagene 27.-29. juli. Den holdes i forbindelse med World Outgames, en sportslig og kulturel event for bøsser, lesbiske, trans- og biseksuelle. Begivenheden forventes at tiltrække op imod 8.000 deltagere fra hele verden.

Bag konferencen står blandt andre Udenrigsministeriet, Det internationale Center for Menneskerettigheder, Dansk Industri samt dele af fagbevægelsen.

Arrangørerne bag håber at skabe opmærksomhed omkring seksuelle minoriteter og deres ret til at deltage åbent og på lige fod i alle aspekter af tilværelsen. Et centralt mål for konferencens 8.000

deltagere bliver at indsamle og sætte spotlys på de gode eksempler og projekter på arbejdspladser verden over og konkrete initiativer, som har gjort en positiv forskel. The Copenhagen Catalogue of Good Practices skal give inspiration til det videre arbejde.

psi

MIL

Master i Ikt og Læring

www.mil.aau.dk
mil@hum.aau.dk

"Overvej det didaktiske design!"

Inger Marie Falgren Christensen, 41 år, Master i Ikt og Læring

Jeg har altid interesseret mig meget for, hvad forskellige ikt-programmer kan, og hvordan man som underviser udnytter læringspotentialt fuldt ud.

På MIL arbejder vi med teorier og metoder til at lade pædagogikken styre. Samtidig udvikles kompetencer til at udvælge og integrere ikt-redskaber til nytænkning af læringsmiljøer.

AARHUS UNIVERSITET

School of Education
University of Aarhus

Danmarks
Pædagogiske
Universitetsskole

Copenhagen
Business School
HANDELSHØJSKOLEN

Roskilde Universitetscenter

it-vest
samarbejdende
universiteter

“Man skal kunne dømmes for nøl”

DET ER NI MÅNEDER SIDEN, at det særlige lønloft for ansatte på Ny Løn skulle være slået igennem efter overenskomstforhandlingerne sidste forår. Men endnu er de endelige papirer ikke udformet. Helt urimeligt, siger Ingrid Stage, som vil vedblive at rykke Personalestyrelsen, så medlemmerne kan få deres penge.

af Mette Engell Friis · mef@dm.dk foto: Scanpix

Der er ikke noget at tage fejl af.

Tonen er skarp. Pointen er klar. Men lige meget sker der.

Helge Nielsen, konsulent for de ansatte på professionshøjskolerne, ryster lidt på hovedet. Det er ham, der for DM har ansvaret for gennemskrivningen af den særlige DM-overenskomst og de særlige aftaler for tjenestemænd og tjenestemandslignede ansatte på MVU-området, som betyder, at ansatte på Ny Løn skulle få et særligt lønloft.

Men Helge Nielsen kan ikke komme videre, for i månedsvis har papirerne ligget på skrivebordet i Personalestyrelsen under Finansministeriet.

I marts skrev han et rykkerbrev. Igen. Heri står blandt andet:

“Den manglende effektivering af lønforhøjelser aftalt med virkning fra 1.10.2008 har allerede påført vores medlemmer et rentetab og givet anledning til stor utilfredshed. DM’s rykker skal ses i sammenhæng med, at Personalestyrelsen under forhandlingerne tilkendegav, at gennemskrivning af aftalerne ville ske hurtigt”.

14 dage senere svarer Personalestyrelsen, at aftalerne er sendt til Undervisningsministeriet til høring, men senest lige efter påske vil alle papirer blive sendt til DM.

Her venter Helge Nielsen imidlertid stadig på post.

Helt uacceptabelt

“Det er helt urimeligt det her”, siger DM’s formand, Ingrid Stage.

Personalestyrelsen lovede allerede den 26. februar sidste år i en mail, at de ville begynde arbejdet med udformningen af overenskomsten i løbet af en måned.

Siden har DM officielt rykket fire gange. Men endnu altså uden resultat.

“Vi kan ikke leve med sådant et arbejdstempo”, understreger Ingrid Stage.

“Jeg har tænkt, at vi til næste overenskomst skal stille krav om, at man skal kunne dømmes for nøl. Hvis aftalerne ikke er implementeret inden for en vis tid, skal det koste”.

Hvornår de 6-700 medlemmer under MVU-overenskomsten får deres penge, tør

DM ikke spå om. Men sikkert er det, at når de bliver udbetalt, bliver det med tilbagevirkende kraft.

Det betyder forsinkelsen af overenskomst- og aftaleteksterne fra OK 08:

Hvem bliver berørt:

- Lærere, der er ansat efter overenskomst for ledere
- Lærere ved en række videregående uddannelsesinstitutioner samt tjenestemænd og tjenestemandslignende ansatte ved de samme institutioner, som fortrinsvis er professionshøjskolerne

Hvilke lønforhøjelser bliver forsinkede:

- De særlige forhøjelser pr. 1.10.2008 af basislønskalaerne i Ny Løn, som fx betyder en forhøjelse af sluttrinnene på mellem 375 kr. og 526 kr. om måneden, alt efter hvilken lønskala man er indplaceret på
- Den særlige forhøjelse af tillæggene til lektorer pr. 1.4.2009 på enten 215 eller 430 kr., alt efter inden for hvilket område man har sin hovedbeskæftigelse

“Bare nogen vil skrive om det”

I Seminariebladet på siderne 45-53 kan du bl.a. læse om, hvordan mange ledere under UC’ernes omorganisering har været ofre for magtkampe, mobning og dolke i ryggen. “Bare nogen ville skrive om det”, som en leder, der ønsker at være anonym, siger til Seminariebladet. Og det er netop, hvad Seminariebladet har gjort.

indvandrere giver danske kvinder bedre karrieremuligheder

I EUROPA GØR 11 MILLIONER FILIPPINERE og andre fattige kvinder rent og passer børn for europæere, som har travlt med karrieren. Sidste år kom næsten 3.000 til Danmark under den såkaldte au pair-ordning. Men burde vi ikke arbejde for en bedre balance mellem familie- og arbejdsliv frem for at lave ordninger, der fremmer eksporten af huslige pligter? Nej, mener europaparlamentariker Britta Thomsen.

af Pernille Siegumfeldt · psi@dm.dk foto: Henrik Petit

Dilemmaet er velkendt for enhver, der ønsker at forene en krævende karriere med et godt familieliv: Der er sjældent timer nok i døgnnet til at gøre begge dele ordentligt.

For mange er en af løsningerne på det problem imidlertid også et dilemma – af etisk karakter.

En au pair-pige i Danmark får 2.500 kroner i lomme penge om måneden og kan fint overkomme både at hente børn samt klare stryging, rengøring og indkøb i de fem timer om dagen, hun skal stille sig til rådighed for en værtsfamilie. Har man to gode indtægter boende på samme adresse, er det en pris, der er til at overkomme.

Siden Claus Hjorth Frederiksen i 2001 indførte den såkaldte au pair-ordning, er piger fra især Filippinerne og de øst-europæiske lande strømmet til. Sidste år fik rekordmange – knap 3.000 kvinder – ophold i Danmark under ordningen. Så mange, at man kun skænker det en flygtig tanke, når de kommer gående med hunde, barnevogne og indkøbsposer i ellers formiddagsøde velhaverkvarterer i omegnen af København.

Samlet i EU arbejder alt i alt 11 millioner kvinder med rengøring og børnepasning for EU-borgere, som selv har for travlt med karrieren.

Og hvorfor egentlig ikke tage glad imod de kvinder, som gerne vil arbejde, tjene penge, være med til at aflaste stressede børnefamilier, give de højtuddannede muligheden for virkelig at give den en skalle på arbejdsmarkedet og måske medvirke til, at flere kvinder søger lederjob uden at skulle bekymre sig om de hjemlige vaske-tøjsbunker?

Det ville Britta Thomsen, EU-parlamentariker for Socialdemokraterne og ordfører på ligestillings- og immigrationsområderne, også inderligt gerne. Hun er nemlig varm tilhænger af ordninger, der fremmer eksporten af huslige pligter.

I sin bog "Den nødvendige indvandring", som udkom i januar, argumenterer hun endda for nødvendigheden af, at vi tiltrækker endnu mere arbejdskraft til den europæiske service-sektor, og at vi gør vort yderste for, at de ikke rejser hjem igen lige med det samme, når deres opholdstilladelse udløber. Men Au pair-ordningen har den

De kvinder, der kommer her på au pair-vilkår, er vores nye underklasse, og det er helt uanstændigt, at man i velfærds-Danmark tillader import af arbejdskraft på så utrygge og usle vilkår”.

*Britta Thomsen,
EU-parlamentariker (S)*

55-årige cand.mag. i dansk og portugisisk imidlertid kun foragt tilovers for.

Utrygge, usle vilkår

“I dag er en au pair-pige kun yderst sjældent en 18-årig, der kommer til Danmark et års tid for at lære lidt kultur og sprog, mens hun trækker vejret mellem gymnasiet og universitetet. Hun er oftest en voksen kvinde fra Ukraine, Filippinerne eller et andet fattigt land, som har ladt sine egne børn tilbage for at rejse ud og tjene penge til sin familie. Nogle gange skylder hun tilmed adskillige tusinde kroner til mellem-mænd, som har afpresset hende, så hun fik den nødvendige tilladelse til at rejse ud. Så når hun først er i Danmark eller et andet europæisk land, må hun tage sort arbejde ved siden af jobbet som au pair for at skrabe løn nok ind”, forklarer Britta Thomsen.

Britta Thomsen

- Født i Aalborg for 55 år siden
- Uddannet cand.mag. i dansk og portugisisk fra Aarhus Universitet
- Har haft egen konsulentvirksomhed, været ansat i HK som uddannelseskonsulent og haft freelanceopgaver som voksenunderviser, foredragsholder, tolk og kulturformidler
- Siden 2004 medlem af Europaparlamentet for Socialdemokraterne. Mærkesagerne tæller ligestilling, energi, forskning og immigration
- Spidskandidat for Region Sjælland ved EU-valget i juni 2009

Den hjemmeserviceordning, som blev indført, da Mimi Jakobsen i sin tid var socialminister, er et godt bud på noget, der kunne træde i stedet for au pair-ordningen, mener Britta Thomsen, EU-parlamentariker for Socialdemokraterne.

“Der er mange gode grunde til at genindføre en ordning med stats-tilskud. Folk behøver ikke vælge mellem børn og karriere, og samfundet har brug for både masser af nye babyer og forældre, der begge er på arbejdsmarkedet. Vi kommer samtidig meget af den sorte rengøring til livs, og ikke mindst kan vi tilbyde dem løn- og arbejds-vilkår, som vi kan være bekendt”, argumenterer Britta Thomsen, hvis mærkesager ud over ligestilling er energi, forskning og immigration.

Kvinderne har ingen rettigheder, de er ikke fagligt organiseret og får en mindsteløn, der svarer til, hvad flertallet af danske teenagere bruger i lommepege på en måned. De nyder ingen beskyttelse mod at blive udnyttet af værtsfamilien eller menneskehandlere. For nylig, da en ung filippinsk au pair-pige blev dræbt ved en trafikulykke i København, ville ingen betale for hjemtransporten af hendes kiste.

“De kvinder, der kommer her på au pair-vilkår, er vores nye underklasse, og

det er helt uanstændigt, at man i velfærds-Danmark tillader import af arbejdskraft på så utrygge og usle vilkår”, understreger Britta Thomsen.

“I universitetsverdenen taler man om *brain drain*, når de bedste hjerner tilbydes så gode vilkår, at de forlader fx fattige tredjeverdenslande for at arbejde i Vesten. Når det gælder de millioner af “domestic workers”, der arbejder i EU, kan man tale om et *care drain*, fordi fattige kvinder forlader deres egne børn for at komme til Europa og passe vores. Det sætter mange herboende kvinder med karriereønsker og -potentiale og lange uddannelser i et etisk dilemma, for hjælpen derhjemme har de hårdt brug for, hvis arbejds- og familieliv skal hænge sammen. Derfor skal vi erstatte den urimelige au pair-ordning med ordentlige opholds- og arbejdsvilkår for udenlandske kvinder i servicesektoren. Det indbefatter både en løn, der er højere, samt fx en tilladelse til at medbringe egne børn. Herfra skal lyde en opfordring til, at de hjemlige fagforeninger går ind i den sag”, pointerer Britta Thomsen.

Også den indvending, at vi i stedet kunne arbejde på at indrette vores arbejdsmarked sådan, at vi selv havde tid til at gøre rent efter os og ikke indirekte var skyld i et *care drain* i fattige lande, fejler europaparlamentarikeren af banen.

“Jeg kender en speciallæge, som arbejder 26 timer om ugen, fordi hun også skal passe sine børn og sit hjem. Imens går en masse mennesker rundt med smerter, fordi der ikke er nok specialister. Generelt bliver højtuddannet arbejdskraft en mere og mere udbredt mangelvare, så samfundsøkonomisk kan vi slet ikke bære, at kvinder og andre begynder at arbejde mindre. EU-Kommissionen forudsiger, at vi får brug for mindst 40 millioner indvandrere i løbet af de næste fire årtier. I 1984 blev halvt så mange danskere født i forhold til i 1946. I andre europæiske lande daler befolkningstallet endnu mere drastisk, så det er for mig indlysende, at vi skal satse på at indføre ordninger, der sender flere, især højtuddannede, hænder på arbejdsmarkedet”, siger Britta Thomsen.

Generelt bliver højtuddannet arbejdskraft mere og mere en mangelvare, så samfundsøkonomisk kan vi slet ikke bære, at kvinder og andre begynder at arbejde mindre”.

Britta Thomsen,
EU-parlamentariker (S)

Fattige kvinder forlader deres egne børn for at komme til Europa og passe vores. Det sætter mange herboende kvinder med karriereønsker og -potentiale og lange uddannelser i et etisk dilemma, for hjælpen derhjemme har de hårdt brug for, hvis arbejds- og familieliv skal hænge sammen”.

Britta Thomsen,
EU-parlamentariker (S)

Flere hænder

Den hjemmeserviceordning, som blev indført, da Mimi Jakobsen i sin tid var socialminister, er et godt bud på noget, der kunne træde i stedet for au pair-ordningen.

“Der er mange gode grunde til at genindføre en ordning med statstilskud. Folk behøver ikke vælge mellem børn og karriere, og samfundet har brug for både masser af nye babyer og forældre, der begge er på arbejdsmarkedet. Vi kommer samtidig meget af den sorte rengøring til livs, og ikke mindst kan vi tilbyde dem løn- og arbejdsvilkår, som vi kan være bekendt. Vi giver tilskud til så meget andet, plejehjem, handicappede, daginstitutioner osv. Jeg tog heller ikke selv hjem fra Bruxelles for at passe og pleje min gamle far, da han blev syg og døde for nogle år siden. Vi har ingen problemer med at lade det offentlige tage sig af vores syge, gamle og handicappede. Derfor forstår jeg ikke den politiske berøringsangst over for at give tilskud til, at vi får andre til at klare opgaver i hjemmet”, argumenterer Britta Thomsen.

Au pair-ordningen (uddrag):

- Ansøgeren skal modtage minimum 2.500 kr. i lommepege pr. måned (brutto) foruden gratis kost og logi hos værtsfamilien
- Ansøgeren skal have eget værelse i værtsfamiliens bolig
- Der må maksimum være én au pair i værtsfamilien ad gangen
- Den daglige arbejdstid skal være på minimum 3 og maksimum 5 timer om dagen, det vil sige mellem 18 og 30 timer om ugen. Hvis den daglige arbejdstid fx er angivet at være 6 timer om dagen fra mandag til fredag med fri i weekenden, vil der ikke kunne gives opholdstilladelse
- Ansøgeren skal have mindst en hel ugentlig fridag

KILDE: WWW.NYIDANMARK.DK (UDLÆNDINGESERVICES OFFICIELLE PORTAL FOR UDLÆNDINGE OG INTEGRATION).

Bliv bedre til at kommunikere

- *Byg din egen flexdiplom med Journalisthøjskolens åbne uddannelser*

Lær håndværket og få grundig viden om kommunikation, journalistik og web. Forløbene er målrettet dig, som arbejder med formidling og kommunikation, men har brug for nye metoder og redskaber til at gøre din kommunikation endnu bedre.

UPDATE udbyder lige nu en række nye forløb, der alle gennemføres i efteråret 2009.

Forløbene ligger på tre spor:

- Det journalistiske håndværk
- Webformidling
- Kommunikation med en journalistisk tilgang

Åben uddannelse er tilrettelagt for dig, som ønsker ny uddannelse midt i arbejdslivet. Du kan tage et enkelt forløb eller sammensætte din egen flexdiplom over nogle år.

Vælg mellem holdundervisning eller læring online afhængigt af, hvad der passer bedst for dig. På nogle forløb kan du desuden vælge undervisning fredag-lørdage.

NYT UDBUD EFTERÅR 2009:

- Det journalistiske håndværk
- Fortællende journalistik
- Personen i centrum
- Forklar og giv baggrund
- Nyheder: Den hurtige formidling
- Skriv bedre - især for sagsbehandlere og embedsmænd
- Webformidling med tekst, foto og lyd
- Kommuniker med video
- Fotografer til din artikel
- Ny i kommunikation
- Strategisk kommunikation
- Medarbejderkommunikation: Blad og intranet

Læs mere og tilmeld dig på
WWW.UPDATE.DK/AABENUDDANNELSE

Foto: Hung Tien Vu

HISTORIE

Eichmann i Jerusalem, En rapport om ondskabens banalitet

Hannah Arendt
Adolf Eichmann, 1906-1962, var SS-officer og ansvarlig for deportation af millioner af jøder til de nazistiske udryddelseslejre. Efter en spektakulær retssag blev han dømt til døden for forbrydelser mod menneskeheden og hængt i Jerusalem i 1962. Hannah Arendt fulgte retssagen som korrespondent for The New Yorker. Med efterord af Therkel Stræde. *Gyldendal, 2008, 384 sider, 375 kr.*

KOMMUNIKATION

Forbrugeren i førersædet

Kirsten Dinesen
Hver dag opdager vi nye måder at kommunikere og reklamere på via internettet og mobiltelefon. Samtidig er forbrugeren begyndt at stille krav til virksomhederne om information, dokumentation og dialog. Bogen introducerer de nye fænomener og giver sit bud på, hvordan man lærer at navigere i en såkaldt 2.0-verden. *Gyldendal, 2008, 252 sider, 299 kr.*

KULTURHISTORIE

Den borgerlige orden. Tanker om borgerlighed og kultur

Kasper Støvring og Morten Ebbe Juul Nielsen
I bogen diskuterer 12 yngre konservative og liberale skribenter det kulturelle grundlag for en borgerlig orden baseret på frihed, tillid og velstand. Her er essays om religion, marked, sammenhængskraft, retssamfund, velfærd, multikulturalisme m.m. *Gyldendal, 2008, 296 sider, 299 kr.*

ARBEJDSMARKED

Regulering af arbejde og velfærd – mod nye arbejdsdelinger mellem staten og arbejdsmarkedets parter

Mikkel Mailand
Der har i Danmark traditionelt eksisteret en relativ skarp arbejdsdeling mellem staten på den ene side og fagforeninger og arbejdsgiverforeninger på den anden side. Igen gennem analyser diskuteres det i bogen, om arbejdsdelingen er under forandring. *DJØF Forlagene, 2008, 210 sider, 325 kr.*

LEDELSE

Porten til det nye lederskab – om selvværdsbaseret ledelse

Martin Mourier, Jørgen Sørensen, René Bach og Peter Mortensen
Bogen handler om indgangen til en mening og et engagement, som er dybere og mere skabende end det, vi til dato har slået os til tåls med i ledelse. Lederskab handler i stigende grad om at aktivere følelser og oplevelser af at være af værdi. Forfatterne kalder denne tilgang til ledelse for selvværdsbaseret ledelse. *Børsens Forlag, 2008, 248 sider, 460 kr.*

MILJØ

Gulerodshipper & gummi-støvlesocialister, Historien om den økologiske bevægelse i Danmark 1970-2001

Nina Kirstine Brandt
I en verden, hvor madens kvalitet, kemien i vor dagligdag, klimaforandringer og miljø kontinuerligt er på forsiden af såvel aviser som folks netthinder, giver denne bog en enestående information om den danske økologiske bevægelses rødder, udvikling og udfordringer fra 1970'erne til 2001. *Landbohistorisk Selskab, 2008, 225 sider, 198 kr. + forsendelse. Fås hos Dansk Landbrugsmuseum eller på www.landhist.dk*

FILOSOFI

Heidegger i relief – Perspektiver på væren og tid

Thomas Schwartz Wentzer og Peter Aaboe Sørensen (red.)
Uden overdrivelse kan man sige, at en stor del af det tyvende århundredes vesterlandske filosofi skyldes receptionen af Martin Heideggers hovedværk "Væren og tid", der må betegnes som en filosofisk klassiker. *Forlaget Klim, 2008, 187 sider, 249 kr.*

PÆDAGOGIK

Atmosfære i pædagogisk arbejde

Søren Dupont og Ulla Liberg (red.)
Udgangspunktet er, at man skal kende den gode atmosfære for at savne den og være med til at forandre og skabe den. Derfor skal voksne, der arbejder professionelt med børn og unge, samarbejde om at udvikle ikke kun indholdet i børns opvækst, men også de rammer og måder, man er sammen med børnene på. *Akademisk Forlag, 2008, 240 sider, 269 kr.*

RELIGION

At lege fremmed med det kendte – Kierkegaards gendigtninger af bibelske figurer

Iben Damgaard
Bibelske figurer og fortællinger ligger til grund for hele Søren Kierkegaards opbyggelige forfatterskab og er på spil i mange af hans pseudonyme værker. Bibelen skrives ikke bare ind i Kierkegaards skrifter. Den skrives også om i form af ny-skabende gendigtninger, hvor Kierkegaard eksperimenterer med "at lege Fremmed med det gamle Bekjendte". *Forlaget ANIS, 2008, 204 sider, 249 kr.*

SAMFUNDSHISTORIE

Det ekstreme køn

Hans Bonde
EM i fodbold, Tour de France og OL er udgangspunktet for en analyse af den mandlige cyklus – fra opturen, når en stor turnering nærmer sig, til den lurende depression, når den er slut, og den lange ørkenvandring til den næste. Sport har en politisk dimension, og Hans Bonde viser, at moderne sport stadig bruges til at tilbyde befolkningen æstetiske oplevelser. *Forlaget Hovedland, 2008, 344 sider, 249 kr.*

flere bøger på side 30 >>

Lære
bogs
prisen

Har du en god idé til en lærebog?
Vind 100.000 kr. og skriv den!

Deltag i konkurrencen om Danmarks største faglitterære pris.
Send os din idé til en ny lærebog og deltag i konkurrencen om 100.000 kr.

Med Lærebogsprisen 2009 vil vi for femte år i træk inspirere skrivelystne undervisere og forskere til at skabe nye lærebøger til de lange og mellemlange videregående uddannelser inden for samfundsvidenskaberne, humaniora og naturvidenskaberne.

For at deltage i konkurrencen skal du bl.a. indlevere en synopsis, en disposition og et til to kapitler. Vi modtager også gerne forslag til e-lærings-projekter.

Deadline er 15. september 2009.

Læs mere om betingelserne for at deltage på www.laerebogsprisen.dk

Samfunds
litteratur

fra Strindberg til Google

UDSIGTEN TIL ARBEJDSLØSHED som humanist i 1980'erne fik Kirsten Dinesen til at smede sin egen lykke. Hun er i dag en af landets førende i kommunikationsbranchen og presserådgiver for Google.

af Martin Ejlersen · me@dm.dk foto: Rie Neuchs

MAGISTER MED PROFIL

Magistre – altså medlemmer af DM – har med sikkerhed én ting til fælles: De er højtuddannede. Men derfra breder mangfoldigheden sig: De underviser, de udvikler, de administrerer, de forsker, de markerer sig, de kommunikerer, de skriver, de skaber resultater, de debatterer, de finder nye veje, og de er kreative.

Denne bredde i beskæftigelse i DM's medlemsskare viser vi i serien Magister med profil. Her kan du læse om en af dine kolleger, der har gjort en forskel, har fundet nye veje – og måske endda sat verden lidt på den anden ende.

Nu gør jeg det bare. Det er et motto, som er blevet til en levevej for direktør og grundlægger af kommunikationsburet Front Page Kirsten Dinesen. Og mottoet har bragt hende langt. Da hun i slutningen af 1980'erne stod på tærsklen til at aflevere sit speciale om August Strindberg ved Nordisk Filologi på Københavns Universitet, var det alligevel nok de færreste, som troede, at hun skulle blive en af landets førende eksperter inden for pr og kommunikation og forfatter til en bog om web 2.0-kommunikation. Men det er hun blevet.

Front Page laver pr og marketing og kommunikationsopgaver for offentlige og private kunder. Her er web et vigtigt værktøj til at opbygge kort- og langsigtede relationer mellem virksomhed og forbruger. En af de helt store oplevelser for Kirsten Dinesen var at lave ernæringskommunikation for Danisco gennem mere end 10 år.

“Allerede i 90'erne lavede vi selvkritisk formidling, og det var ikke normalt på det tidspunkt, men det gjorde kommunikationen mere nuanceret og dermed mere troværdig. Også i dag er alle virksomheder godt tjent med, at forbrugerne forholder sig reflekteret til deres produkt”, siger Kirsten Dinesen.

Et andet firma, som er meget reflekteret omkring sit eget produkt, er søgemaskinen Google. Kirsten Dinesen kender som ekstern presserådgiver for Google siden 2005 den amerikanske virksomhed indgående.

“Jeg arbejdede meget tidligt med internet og har i dag it-virksomheder som kunder. Jeg mødte blandt andet Michael Dell, der stiftede Dell Computers, da firmaet

var på vej op. Det giver viden og erfaring. På en eller anden måde må mit navn være havnet hos Google også”, siger Kirsten Dinesen.

Google er ikke firmaets største kunde, men meget elsket på grund af gode kolleger, fortæller hun. Nærmere ind på, hvad det præcist er, hun laver sammen med Googles egne pressefolk, kan hun ikke komme:

“Der er tit en meget hypet forestilling om Google. Men det er en stor teknologi-virksomhed, der stiller tjenester til rådighed, som folk er rigtig glade for. Alle virksomheder er fantastiske og anderledes på hver deres måde. Google lever sit brand, og det gør virksomheden spændende og

sjov at arbejde med, fordi den også er befolket med nogle superdygtige og dejlige mennesker”.

Montagemesteren

I slutningen af 1980'erne var der stor arbejdsløshed blandt humanister. Flere af Kirsten Dinesens studiekammerater droppede ud af universitetet til fordel for ufaglært arbejde på grund af udsigten til arbejdsløshed. Men Kirsten Dinesen havde en plan. Hendes store drøm var at blive den nye, store radiomontagemester. Derfor gik hun fortrøstningsfuldt gennem svingdøren på Rosenørns Allé 22 på Frederiksberg, hvor DR's radio lå indtil for nylig.

“Jeg gjorde det bare. Det er en måde

at leve på. Medierne var i opbrud, og jeg levede i et miljø, hvor alle var mediemennesker, så det lå lige for”, siger Kirsten Dinesen, som blev fast freelancer på DR og lavede debatprogrammer og musikpræsentationer. Hun overtog samtidig en vens arbejde på forlaget Christian Ejlertsen, hvor hun varetog alt fra redaktionelt arbejde til helt praktisk arbejde.

På studiet gik tiden især med fordybelse i den svenske dramatiker August Strindbergs forfatterskab. Kirsten Dinesen fik en dag idéen om at bruge teori om Strindberg på Herman Bangs dramatiske litteratur og lave det til radiomontage. Hun solgte idéen til P1, og den blev hendes vej ind i montagens verden. Men en dag fik hun et

tilbud, som siden har været udslagsgivende for hendes karriere.

“En kunde, som jeg skrev freelance for, opfordrede mig til at starte mit eget PR-bureau, selv om hverken de eller jeg dårligt nok vidste, hvad det var på det tidspunkt. Det blev starten på Front Page”, siger Kirsten Dinesen.

Derefter gik det stærkt. Hun fik rådighed over en computer, telefax, brevpapir og visitkort. Inden der var gået en måned, havde hun en stor kommunikationsopgave for DSB med et budget på over en million kroner i hus.

“Den opgave har siden hen defineret den måde, jeg arbejder på. Jeg finder kunder, laver strategier og har medarbejdere

eller hyrer folk med kompetencer til at løse opgaven”, siger hun.

Wash & Go

I midten af halvfemserne stod Kirsten Dinesen midt i en sand mediestorm. Front Page fik opgaven med at håndtere krisestyningen for hårshampoofirmaet Wash & Go. En kvinde i Randers mistænkte shampooen for at ødelægge hendes permanent. Rygterne spredte sig og tog til, og nu troede folk, de tabte håret. Firmaet bag shampooen, Procter & Gamble, bragte annoncer, der dementerede sagen, samtidig med at Kirsten Dinesen arbejdede med pressen og interesseorganisationer bag, for salget raslede ned. Efter tre uger kunne Miljøministeriet frikende shampooen.

“Det var første gang, man herhjemme så pressen gå amok på et produkt med den voldsomhed. Der lærte jeg betydningen af kriseberedskab, som var præget af lange kommunikationslinjer. Desuden lærte jeg, hvor stærk eller svag en virksomhed er, alt efter om den er i stand til at leve sit brand i sin adfærd, så man kan håndtere en sådan situation”, siger Kirsten Dinesen og husker med et skævt smil tilbage på et indlæg i Universitetsavisen af daværende professor Thomas Bredsdorff, et par år efter hun var færdiguddannet. Her argumenterede han for, at ligegyldig hvordan man vender og drejer faget kommunikation, vil det altid være etisk uforvarsomt, fordi ansatte i branchen vil plædere for sin kundes synspunkt.

“Det har været meget svært at få universitetsverdenen til at forstå, hvor meget man i kommunikationsbranchen arbejder med etik, og hvor stor betydning journalistisk kvalitet har. Dengang havde man en bedrevindende holdning over for os kommercielle lejesvende. Der så Københavns

Universitet ikke i tide, hvor stort potentiale der var i dette område, og hvor stort faget kommunikation kunne vokse sig til at blive, for nu fylder det jo enormt”, siger Kirsten Dinesen.

Forbrugeren fører

At skrive en bog om udviklingen på internettet blev en naturlig følge af hendes erfaringer med det daglige arbejde. Hun er aktuell med bogen “Forbrugeren i førersædet” om web 2.0-kommunikation.

“Det er åbenbart, at jeg har et indblik i en verden, som jeg kan se, nogle af mine kunder og kolleger endnu ikke har. Der er utroligt meget marketing og kommunikation, som er præget af ganske få værker skrevet af få forfattere. Det gør, at der bliver skubbet nye folk ud i erhvervslivet, som opererer med gamle begrebsrammer”, siger hun.

Hendes bog tager udgangspunkt i, at forbrugerne har overhalet erhvervslivet indenom i at bruge nye teknologier. Der ved opstår en kløft mellem erhvervslivet og forbrugerne, som stiller helt nye krav til virksomhederne, som skal lære at forstå og efterleve forbrugernes ønsker.

“Magtparadigmet mellem virksomheder og forbrugere har ændret sig markant, og det havde mine kunder meget svært ved at forstå. Derfor tænkte jeg, at jeg må skrive en bog, som forklarer det”, siger Kirsten Dinesen.

På hjemmefronten har teenagebørn utvivlsomt også været en stor inspiration i arbejdet med web. I hendes familie har det ikke være unaturligt at sidde seks mennesker om spisebordet med hver sin bærbare computer koblet til trådløst internet og printer.

Kirsten Dinesen understreger, at de nye teknologier hører til de mest vindende

Blå bog

Navn: Kirsten Dinesen.

Alder: 48 år.

Job: Grundlægger og direktør for kommunikations- og pr-bureauet Front Page. Ekstern presserådgiver for Google og underviser på Aarhus Business School. Forfatter til bogen “Forbrugeren i førersædet”.

Uddannelse: Cand.phil. i nordisk filologi ved Københavns Universitet fra 1986.

Privat: Bor i Holte, er gift med en arkitekt og har fire børn – heraf en hjemmeboende.

Kendetegn: Nysgerrig. Nyorienteret. Kontant. Kreativ. Krydser grænser.

muligheder for udvikling af demokrati, vi nogensinde har haft – stærkere end stemmeberettigelsen.

“Tænk engang, hvad Google-translate betyder for arabiske kvinder, som er lukkede inde i eget hjem. Nu kan de få oversat engelsksprogede websider til arabisk. De kan lære alt fra noget om børnesygdomme til kvindesagsbevægelser og madopskrifter, og de er i stand til at kommunikere på tværs af sprog”, siger hun og understreger, hvor vigtigt det er, at kommunikationsansvarlige husker at være deres ansvar bevidst.

“Der er stadig mennesker, som har svært ved at følge med udviklingen, og de skal respekteres. Vi kommunikerer på forskellige måder, og den diversitet skal vi huske på at bibeholde i det daglige”, siger Kirsten Dinesen.

blog om besættelsen

“De tager vores piger har til alle tider været en prolog til ballade og øretæver”, skriver Niels Wium Olesen i sin blog på hjemmesiden videnskab.dk. Sammen med historikerne Claus Bundgaard Christensen, Joachim Lund og Jakob Sørensen har han skrevet det seneste store samlede værk om besættelsen, der hedder “Danmark besat”. I de næste måneder vil de fire historikere blogge om besættelsen på videnskab.dk.

Tyske soldater, der var sammen med danske piger, giver Niels Wium Olesen som eksempel på emner, hvor de danske myndigheder frygtede, at der kunne blive ballade.

“Under det på overfladen rolige og korrekte forhold mellem besætterne og de besatte lurede der nemlig farer, som de danske myndigheder havde øje for. Kriminaliteten var stigende i de mørklagte gader, og prostitutionen tog til. I de større byer – særligt i dem, som havde militær betydning og derfor var ekstra belagt med tyske tropper – kom det ikke sjældent til håndgemæng på værtshusene, hvor de nationale strenge hurtigt kunne komme i svingninger, hvis der var tyske soldater i nærheden og alkohol i blodet. Var soldaten i selskab med en dansk pige, blev situationen ikke bedre”.

Niels Wium Olesen beskriver besættelsestiden som formaningerens tid, hvor der var formaninger i aviser, i radioen og på plakater overalt, hvor man færdedes.

“Gør dit, gør dat og lad for himlens skyld være med at gøre alt det, I ikke må.

FOTO: SCANPIX

Det kan få de alvorligste konsekvenser. Tilmeld var det som oftest uden at nævne selve årsagen til formaningen, nemlig den tyske besættelsesmagts folkeretsstridige tilstedeværelse. Det kunne man jo ikke, fordi besættelsesmagten ikke accepterede at blive sat i dårligt lys i den danske offentlighed”, fortæller Niels Wium Olesen. Årsagen var som bekendt, at der fra dansk regerings side var lavet en aftale med den tyske besættelsesmagt om en såkaldt politisk uafhængighed, så alt fra folketing

til sogneråd fungerede – modydelsen fra dansk side var at sikre ro og orden.

“Derfor var det også i selvstændig dansk interesse at undgå værtshusslagsmål med tyske soldater involveret. Overvågning af restaurationsbranchen og de amourøse eller “forretningsmæssige” forbindelser mellem tyske soldater og danske kvinder var derfor noget, som politiet og de kommunale bevillingsnævn ofrede udelt interesse”, skriver Niels Wium Olesen.

mrm

Danmark har fået **ny** Danmarkshistorie

Aarhus Universitet har lanceret en ny elektronisk Danmarkshistorie med over 3.000 siders tekst, kilder, billeder og lyd.

Danmarkshistorie.dk er et gratis tilgængeligt site, hvor offentlighed og undervisningssektor har mulighed for at få kvalificeret, verificeret og tilgængelig viden om Danmarkshistorien.

Portalen giver både en ajourført Danmarkshistorie fra oldtid til i dag, løbende

opdateret af aktive forskere, interaktive tidslinjer og de vigtigste kilder i dansk historie. Man kan søge information om en tidsperiode, et fænomen, en bestemt person osv., og via links kan man finde yderligere oplysninger.

Ønsker man fx at gå på opdagelse i guldgruben af lydoptagelser, er der mulighed for at høre Emma Gad, der i 1913 taler om samfundets udvikling, I.C. Chri-

stensen om parlamentarismens indførelse, en ung arbejdsløs i 1930'erne eller Karen Jespersen, der taler om rødstrømpebevægelsen.

Teksterne på hjemmesiden er udarbejdet af 35 forskere fra Aarhus Universitet, og projektet er en del af Det Humanistiske Fakultets strategiplan.

tb

humanister som erhv

Erhvervslivet er glad for humanister

Danske virksomheder ansætter i dag dobbelt så mange humanister som for bare ti år siden.

Dengang var kun en tredjedel af humanisterne ansat i det private erhvervsliv. I dag er tallet steget til 52 procent.

Samtidig er det ikke længere kun humanister fra mere erhvervsrettede og moderne fag inden for medier og kommunikation, som havner i erhvervslivet. Også de klassiske humanister inden for sprog, historie og kultur er i langt højere grad ansat i det private.

Humanisterne besætter især job inden for konsulent-, rådgivnings-, medie- og it-virksomhed.

DM's medlemmer i erhvervslivet er især yngre kvinder og ældre mænd. I alt var 6.638 ud af DM's 36.383 medlemmer beskæftiget på det private arbejdsmarked pr. 1. april 2009.

En stor undersøgelse om humanister i erhvervslivet fra 2007 tog udgangspunkt i svar fra 8.043 kandidater, der dimitterede fra 2001 til 2006. Bag undersøgelsen stod Københavns Universitet, RUC, Aarhus Universitet, Syddansk Universitet, Aalborg Universitet, mens DM var med i styregruppen.

Undersøgelsen viste blandt andet:

- en tredjedel af humanisterne i dag får arbejde, før de er færdige med deres uddannelse
- en voksende andel vælger en karriere som selvstændige iværksættere
- mange har ledelsesansvar allerede i deres første job
- to tredjedele af dimittenderne er blevet ansat på deres fagspecifikke kompetencer
- kandidater, der har haft relevant studiejob eller har været i praktik, kommer hurtigere i arbejde end dem, der ikke har
- samlet set har 55 procent dimittender et job, som enten ligger i direkte forlængelse af deres speciale/afgangsprojekt eller inden for uddannelsens traditionelle fagområde
- i den modsatte ende er det hver sjette blandt dimittender i første job, som har et arbejde uden faglig sammenhæng til deres uddannelse, men det er bemærkelsesværdigt, at deres andet job i højere grad ligger i forlængelse af deres fag. Ud af disse arbejdede næsten 9 ud af 10 i en ikke-akademisk stilling

På de følgende sider kan du læse om tre humanister, Niels Jakob Harbo, Bethina Røge og Lars Frølund, der alle er beskæftiget i det private erhvervsliv, enten som selvstændige eller som ansatte.

I næste nummer af Magisterbladet følger vi op med artikler, hvor chefer i det private erhvervsliv kan fortælle om værdien af at have humanister ansat.

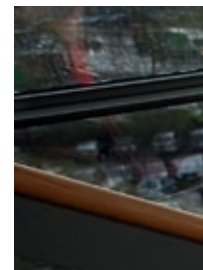
erhvervslivets grundstof

NÅR HUMANISTER OG ERHVERVSLIVET INDGÅR et samarbejde, rummer det store muligheder for begge parter. Humanister er gode til at afsøge muligheder og holde dørene åbne, så erhvervsfolk kan få et kig ind i deres virksomhed fra andre vinkler, end de normalt bruger. Samtidig får humanisterne nyt forskningsmateriale forærende, siger cand.mag. Lars Frølund, som står bag AU OutReach.

af Mette Engell Friis · mef@dm.dk foto: Jesper Voldgaard

humanister som erhvervslivets grundstof

Rundt om pejsen sidder en flok mænd iført jakkesæt og store forventninger.

De er den gryende magt i et af Danmarks førende pengeinstitutter, og deres ledertræning har lige rundet den første dag. Nu er det tid til lidt afslapning over et godt glas rødvin.

Småsnakken får en ende, da en stemme fra en af lænestolene begynder at læse højt af Per Højholts sidste digt.

Bagefter er der stille.

“De blev overraskede”, konkluderer Lars Frølund om eksperimentet. For en forsker i litteratur, der læser et digt op og derefter leder en diskussion om forfatterens mening med det, var ikke, hvad lederne havde forestillet sig som aftenunderholdning.

“Tilbagemeldingen var imidlertid, at det havde været rigtigt spændende. Det var et indspark, de slet ikke havde regnet med”, fortæller Lars Frølund, som nu bagefter indrømmer, at det var et *long shot* at binde an med sådant et indslag på et lederudviklingsforløb.

“Men det virkede. For hardcore økonomi- og erhvervsfolk er også helt almindelige mennesker, som gerne vil inspireres af verdner, de ikke kender”, kommer det så med et smil.

Lars Frølund er ved at fortælle om, hvorfor han insisterer på, at humanister er erhvervslivets nye grundstof, og eksemplet fra kurset er blot et af mange på, hvordan man kan mødes.

Grundstofteorien har han sammen med to medredaktører nyligt udgivet en bog om, en bog, der for Frølunds vedkommende har sit oprindelige udspring i hans initiativ med at danne Aarhus University OutReach, der hører hjemme på Det Humanistiske Fakultet ved Aarhus Universitet, og som har til formål at skabe samarbejde

mellem humanistiske forskere og erhvervslivet.

Lars Frølund, der selv er cand.mag. i nordisk sprog og litteratur samt i filosofi, har nemlig i flere år ment, at det er vigtigt, at humanister får adgang til erhvervslivet i deres forskning, og at erhvervslivet får mulighed for at få input fra en humanistisk tankegang, der er skolet til at afsøge muligheder og få øje på nye vidder og horisonter.

Og han har fået ret.

AU OutReach blev en realitet i 2005 og har siden været med til at skabe forskningssamarbejder på virksomheder, som strækker sig mellem et halvt og tre år, ligesom man har afholdt kurser og seminarer for erhvervsfolk, som er interesserede i den viden, de godt 350 forskere, AU OutReach kan trække på, har at dele ud af.

Viden ud – viden ind

Lars Frølund troede længe selv, at han skulle være forsker. Men efter studiet fik han ideen til OutReach, som han realiserede sammen med AU. I opstartsfasen var han ansat hos konsulentfirmaet Pluss Leadership, og her lærte han, hvordan man kontakter en erhvervs virksomhed og lytter til dens problemstillinger.

Mødet mellem humanisten og erhvervslivet åbnede hans øjne for, at humanister har en masse kompetencer, som erhvervslivet hungre efter – måske uden helt at vide, hvor de skal finde dem.

Derfra var det indlysende, at han måtte være med til at bygge den nye bro fra universitetet til virksomhederne.

“Det var ikke et skridt, der skræmte mig. Mine forældre er begge to selvstændige erhvervsdrivende, så jeg havde en meget god indsigt i, hvordan erhvervsfolk tænker”.

Virksomhederne skal tage vores arbejde fuldstændigt alvorligt, ellers kan forskningen jo ikke bruges til noget, så det laver vi en fast aftale om på forhånd”.

Lars Frølund, cand.mag.

Barrieren opstår først i det øjeblik, hvor folk ikke vil lytte”.

Lars Frølund, cand.mag.

Resultatet er, at AU OutReach i dag tilbyder sig inden for alt fra ledelse, etik og værdier, forretningsudvikling over innovation, kreativitet, it og design til kommunikation, kultur og pædagogik.

Men selv om kataloget over AU OutReachs tilbud er stort og mangefacetteret, så er det vigtigt for Lars Frølund at slå fast, at de ikke er et konsulentfirma.

“Vi holder hundrede procent fast i, at skal der viden ud, skal der også viden ind. Med andre ord skal projekterne på den ene side resultere i ordentlig forskning, på den anden side skal virksomheden have det ud af det, som den ønsker, om det så er højere indtjening, bedre kommunikation eller noget helt tredje”.

Med andre ord: Virksomhederne har ikke et valg om, hvorvidt de eksempelvis vil bruge en analyse fra AU OutReachs forskere eller ej.

“Virksomhederne skal tage vores arbejde fuldstændigt alvorligt, ellers kan forskningen jo ikke bruges til noget, så det laver vi en fast aftale om på forhånd”, understreger Lars Frølund.

Hvilket heller aldrig har været et problem.

Humanisterne har i alle tilfælde fået god respons efter deres arbejde i virksomhederne.

“Forskerne har hele tiden deres kritiske blik i forhold til processerne, men de skal

naturligvis også indgå som almindelige kolleger. Og det har ikke været noget problem”, siger Frølund, som oplever, at virksomhederne ikke bare er forandringsparate, de er forandringsparate.

Men er det da aldrig et problem for humanister og hardcore forretningsfolk at forstå hinanden?

Humanister er ikke bløddyr

Lars Frølund læner sig tilbage i stolen. Hans venlige smil bliver en anelse stramt. Spørgsmålet om, hvorvidt barriererne mellem universitet og erhvervsliv ikke er lovligt mange og vanskelige at forcere, pirker tydeligt til hans irritation.

“Al den snak om forskere, erhvervsliv og barrierer er noget, der bliver brugt meget tid på. Spørgsmålet er, om det er sandt, eller det er blevet et mantra, man gentager uden at reflektere over det”, siger han. Han tænker sig om et øjeblik.

“Personligt taler jeg ikke om barrierer, fordi jeg tror, man kan skabe et problem, hvis man insisterer på at kredse om det. Og helt reelt mener jeg, det er en skrøne, at forskere og erhvervsliv ikke forstår hinanden. Fordi jeg skal forklare, hvad jeg mener, med nogle andre ord, end jeg plejer at bruge, betyder det ikke, at der er en barriere”, påpeger han.

“Barrieren opstår først i det øjeblik, hvor folk ikke vil lytte”.

Lars Frølund har en indgroet tro på, at hvis man er åben om tingene – specielt dem, som kan være svære at forstå – så skal man nok finde en fælles platform.

“Forskere ved alt om, hvornår de taler indforstået, det er ikke noget, der skal pilles af. Hvis man har tillid til sin egen faglighed, så formår man også at tale uden at skulle bruge fagsprog”, siger han fast.

Fakta om grundstof

Lars Frølund har sammen med Christian Hansen, mag.art. i filosofi, erhvervsforsker og direktør i videnscentret Center for Selvorganisering, og Hans Plauborg, cand. mag. i filosofi og medievidenskab og redaktør og journalist på Nyhedstjenesten ved Aarhus Universitet, redigeret bogen ”Humaniora – erhvervslivets nye grundstof”, hvor man dels kan læse om flere humanister, der har valgt erhvervslivet som deres karrierevej, dels kan læse debatindlæg fra universiteter, handelshøjskoler og erhvervslivet. Bogen er fyldt med gode råd til de humanister, der gerne vil ud i erhvervslivet.

Læs mere på: www.academica.dk

“Det handler simpelthen om at komme væk fra den opfattelse, at humanister er nogle bløddyr eller blæksprutter, der kan lidt af hvert, til at tænke på dem som mennesker med hårde specifikke kompetencer. Et grundstof, som erhvervslivet i høj grad har behov for”.

namedropping dur ikke i

NIELS JAKOB HARBO ER SELVSTÆNDIG FILOSOFISK

vejleder. Hans drøm og bevæggrund for at træde ud i det private erhvervsliv uden sikkerhedsnet er et ønske om at brede filosofien ud og vise, at den kan bruges i hverdagen.

af Mette Engell Friis · mef@dm.dk

foto: Jesper Voldgaard

Filosof!

Alene titlen kalder på dæmpet stemmeføring og dybe tænkerynker i panden.

“Uha ja, filosoffer, det er jo sådan nogle, der har tænkt og tænkt. Meget længe, dybt og eksistentielt”, siger Niels Jakob Harbo alvorligt.

Så griner han.

“Vi er jo altså også bare helt almindelige mennesker. Personligt kan jeg være nervøs, når jeg skal kontakte en økonom eller en advokat, fordi de ved en masse, jeg ikke aner noget”.

Og det er netop pointen for ham, der er uddannet cand.mag. i filosofi og nordisk sprog og litteratur fra Aarhus Universitet: Vi kan alle sammen noget forskelligt. Han selv kan noget med at se på tingene og livet fra flere sider, hæve problematikkerne op i luften, så de kommer lidt væk fra den personlige sfære og dermed bliver nemmere at overskue. En evne, han bruger i sin virksomhed som filosofisk vejleder for private mennesker, eller som foredragsholder for erhvervslivet.

Det lå ellers ikke lige for, at den unge filosofistuderende skulle finde sig selv som selvstændig erhvervsdrivende.

På universitetet var Niels Jakob Harbo nemlig de første år dybt optaget af fagfilosofien. En ph.d. var en oplagt overbygning, tænkte han, for intet kunne være mere interessant end at få lov at grave sig ned i en filosofis eller filosofis dunklere krinkelkroge.

“Men på overbygningen blev jeg blandt andet involveret i vores fredagsbar og

opdagede, at der var en verden uden for murene”, siger han med et smil.

Det blev pludselig tydeligt for den unge Niels Jakob, at han ikke kunne forestille sig et liv på universitetet alene.

“Det havde ganske enkelt nogle mangler i forhold til det almindelige liv. Det ville blive for teknisk for mig i længden”, forklarer han.

Derfor tog han efter kandidateksamen job på Koefoeds Skole som værkstedsmedarbejder, og nye tanker begyndte at forme sig med henblik på fremtiden.

Sokrates og Sartre nævner vi ikke

“Når jeg så rundt i dagens Danmark og hørte de ting, der blev debatteret, eller læste om de emner, der var aktuelle, var det indlysende for mig, at det, der blev talt om, i bund og grund var emner, som filosofien har beskæftiget sig med de sidste 2.500 år”, siger Niels Jakob Harbo, som startede sin egen virksomhed i 2005 med hjemmesiden www.filosofiskevejleder.dk.

Foredrag blev hurtig en vigtig del af hans praksis.

At overføre filosofiens tanker til konkrete problemstillinger på dagens arbejdsmarked viste sig at være lettere, end han havde regnet med.

Eksempelvis ville en leder for en større børneinstitution gerne have filosofiens hjælp til at give medarbejderne et fælles grundlag at se og identificere problemer ud fra i hverdagen.

Immanuel Kant har i sin filosofi netop beskæftiget sig med menneskers moralske opførsel, og hvor vigtigt det er at have et fælles fundament for at kunne have en fælles moral, så med udgangspunkt i hans tanker gik Niels Jakob Harbo i gang med at forberede sit foredrag.

Tilbagemeldingerne var begejstrede.

“Kant havde noget at sige de her mennesker – og det til trods for, at jeg aldrig nævnedes hans navn”, siger Harbo.

Og det er netop vigtigt for ham ikke at namedroppe Sokrates eller Sartre i et foredrag, for det skaber øjeblikkeligt fraværende blikke og afstand.

“Jeg vil helst tale med folk i øjenhøjde, og det giver en niveauforskel, hvis jeg

bliver for faglig”, siger filosofen, som dog også gerne – som en sand filosof – indrømmer, at den erkendelse hviler på både erfaring og eftertanke.

“I begyndelsen havde jeg et behov for at vise, at jeg var fagligt velfunderet, så de sagesløse tilhørere fik alle mulige referencer med i foredraget. Det var ikke nogen succes”, griner han.

I dag kender han sit publikum, og han hviler i sin faglighed, som ikke behøver at blive flashet, for at han føler sig på sikker grund.

“Men jeg bliver uafslædt slået af, hvor filosofiske folk er, og hvor gerne de vil forholde sig til filosofiske emner. Mange brænder inde med de store spørgsmål til daglig. Jeg fornemmer, at de føler, der ikke er plads til at tale om noget filosofisk og fundamentalt i hverdagen på arbejdspladsen. Det betyder, at der ofte opstår meget fundamentale diskussioner i kølvandet på et foredrag”.

Fremtidssikring

Selvom Niels Jakob Harbo trives i det private erhvervsliv, så føler han sig også mere og mere draget mod universitetet.

“Jeg kan mærke, at jeg har lyst til at blive fagfilosofisk udfordret igen og til at kunne tale lige ud af posen og blive forstået”, siger han eftertænksomt.

“Men jeg kan ikke forestille mig at slippe min virksomhed. Det ideelle ville være at have en vekselvirkning mellem undervisning og min forretning, fordi jeg også har en markedsfølsom identitet, som jeg ikke kan lægge fra mig”.

Harbo har derfor henvendt sig til både Københavns og Aarhus Universitet med et forslag til undervisningsforløb for filosofistuderende om, hvordan de kan komme ud over rampen fra universitetsverdenen til det private arbejdsmarked.

Foreløbigt har Århus vist stor interesse, så filosofen håber, at han fra efteråret kan skabe en ny sammenhæng mellem fag og marked – også for andre end sig selv.

et foredrag

Niels Jakob Harbos tre gode råd til kommende selvstændige:

1. Du skal skaffe dig et overblik over, hvor mange penge, du er nødt til at skulle tjene om måneden. I begyndelsen kan du eventuelt vælge at starte på supplerede dagpenge. For mig gik der et lille år, før jeg for alvor kunne leve af min virksomhed.
2. Brug tid på at finde dine kerneydelser og -produkter, så er det langt lettere at sælge dig selv og din kunnen, fordi dit engagement vil skinne igennem.
3. Sørg for at have et forholdsvist snævert fokus på, hvad du vil tilbyde i begyndelsen. På den måde undgår du at skulle sig nej til store ordrer, som du ikke vil kunne overskue, før du har fået noget erfaring. Det er vigtigt at opbygge et godt fundament.

også en humanist arbejder med

MED EN BAGGRUND I TEATERVIDENSKAB og italiensk var Bethina Louise Røge selvskrevet til en fremtid som gymnasielærer eller teateranmelder. I stedet er hun havnet i en hardcore forsikringsverden hos TrygVesta A/S, hvor hun arbejder som innovatør i virksomhedens BusinessLab. En udvikling, som falder helt i tråd med humanistens jobønsker.

af Mette Engell Friis · mef@dm.dk foto: Rie Neuchs

En næsten umærkelig duft af eukalyptus kalder sammen med et blødt orangegult lys langsomt sjælen til ro, mens blid meditativ musik stopper tankernes flugt og drejer dem mod nye, ukendte horisonter.

Ser du nu en indisk ashram for dig? Med en guru svøbt i spirituel magi og en hvid sari og en sal fyldt med mennesker i dyb meditation.

Tænk igen!

Vi er nemlig dybt nede i maven på forsikringsgiganten TrygVesta A/S hovedkontor i Ballerup i København, og det er innovatør Bethina Røge, der med et par tryk på en computerskærm har fremkaldt præcis denne stemning af ro og harmoni i rummet, der til dagligt rummer workshopper for ansatte og kunder. Havde hun valgt anderledes på displayet, kunne stemningen have været stresset, med et rum fyldt af goldt lys og et råt lystapet, eller hun kunne have kaldt på romantikken med fuglefløjt og lyserøde stråler.

Men uanset farver, dufte og stemninger, så er rummet ikke bygget til hygge og teambuilding.

Vi er i selve koncernens kommandocentral for innovation, hvor Bethina Louise Røge og hendes kolleger faciliterer workshopper for koncernens ansatte. Her gælder det om at tænke nye tanker til gavn for kunder og bundlinje.

I øjeblikket sidder hun og kollegerne og lægger sidste hånd på en række nye produkter, som kommer på markedet i løbet af sommeren. Opgaven for innovatørerne er at genfortolke forsikringstankegangen. Blandt andet skal kunderne via de nye produkter i højere grad kunne forebygge skader.

“Vi arbejder målrettet på at blive bedre til at komme hurtigt fra tanke til hand-

ling”, siger humanisten, som efterhånden har vænnet sig til at tænke i markeder og afkaste uden at give afkald på den humanistiske tankegang.

En sammenhæng, som arbejdspladsen i kælderens understøtter.

Rummet minder mest om en slags teatersal. Gulvet indbyder til bare tæer, og små hyggekroge udstyret med store sækestole bag de svagt pink vægge kalder på processer, der rækker ud over forsikringspolicer og assurandørovervejelser. Men her er også skærme til brug for konferencer med søsterselskaber i Norden, så de nye tanker hurtigt kan afprøves over for chefer og kolleger i andre afdelinger.

Det er rammen om Bethina Louise Røges hverdag.

En fremtid i anderledes almindelige teatersale havde ellers været naturlig for humanisten, som har læst teatervidenskab og italiensk. Men siden hun begyndte på kandidatdelen, har hun været interesseret i de muligheder, der lå i at arbejde sammen med erhvervslivet, og selv om hun indimellem føler, at det nærmest er en tilfældighed, at hun i dag er ansat som innovatør i en hardcore forsikringsverden, så viser et spor af fortidige valg direkte hen til rummet i Ballerup.

Theatre-in-business

Teaterinteressen begyndte allerede i skolen, hvor en lærer var med til at sætte forestillinger op i skovene omkring hjembyen Brovst. For Bethina Louise Røge åbnede det en dør på klem til en ny verden.

I gymnasiet valgte hun gammelsproglig linje og fik dermed en indsigt i de tilhørende græske tragedier, og interessen for teateret blev dermed yderligere vakt. Da hun senere valgte at tage teaterlinjen på

Musik og Teaterhøjskolen i Toftlund blev døren endelig åbnet på vid gab.

En skæbne var beseglet og blev sat i system med et studie i teatervidenskab på Københavns Universitet.

Et studiejob på Danmarks Radios P2 og Teatermagasinet endte med at blive hendes videre billet til erhvervslivet.

“Jeg troede, jeg skulle være anmelder, og det var en spændende mulighed for at prøve det af”.

En dag i 2006 dumpede der imidlertid en pressemeddelelse ind.

Copenhagen Business School lagde lokaler til et arrangement om teater i erhvervslivet.

“Det skulle jeg bare med til. Det kunne jeg mærke”, siger Bethina Røge.

Det kom hun, og noget faldt på plads for hende, mens hun lyttede til to amerikanske forskeres drøm om at inkludere teaterets verden i virksomhederne. Sammen med fire medstuderende dannede hun efterfølgende forskningsenheden “Theatre-in-business”, som arbejder med, hvordan teater kan bruges til at facilitere udviklings- og forandringsprocesser i erhvervslivet.

Sammen arrangerede de så flere seminarer med deres ideer og tanker, og her blev de opdaget af en ErhvervsPhD-studerende, som sad hos TrygVesta og arbejdede med sin forskning. Han så muligheder i konceptet, og kort efter blev Bethina Louise Røge inviteret til forsikringskoncernen for at være med til at indvi deres nye innovationsrum.

Og således er vi tilbage i det gyldne rum med de smukke toner og den trygge duft.

Et blidt kultursammenstød

Bethina Louise Røge blev nemlig kort efter indvielsen tilbudt et fire måneders job

bundlinjer

som facilitator på et udviklingsprojekt hos TrygVesta. Og hun sprang med det samme til – også selv om det ville udskyde hendes speciale.

“Jeg kunne bare ikke sige nej. Det job forenede teori og praksis, præcis som jeg godt kan lide det”, siger hun.

Efter de fire måneder talte cheferne om fastansættelse, og Bethina Røge, som sagtens kunne få øje på mulighederne i et job, der handlede om værdibaseret innovation, sprang til. Med lidt bankende hjerte. For selv om erhvervslivet interesserede hende, så havde hun måske ikke forestillet sig, at hendes første job skulle være i den finansielle sektor, som traditionelt ligger langt fra humaniora.

“Det har da også været en udfordring”, smiler hun og indikerer, at udfordringen hovedsageligt har været af den gode slags.

At nogle kolleger fra tid til anden har haft svært ved at se, hvad en dramaturg havde at gøre i en forsikringsvirksomhed, har hun godt fornemmet, men den skepsis er forstummet, efterhånden som de fleste har været på en eller flere workshopper bag de pink vægge i virksomhedens bug. For man kommer ikke i innovatøernes verden, uden der er en mening med det i form af bedre produkter og dermed bedre afkast på bundlinjen.

“Vi arbejder ud fra et holistisk syn på vores kunder og dermed vores arbejdsprocesser”, siger hun lidt forsigtigt. Lyder det nu for teater-humanistisk? Så smiler hun igen, for holisme kan sagtens leve side om side med profit.

“I starten tænkte jeg meget, at det var vigtigt for mig at holde godt fast i mig selv og min faglighed, samtidig med at jeg godt vidste, jeg måtte ændre mig. De tanker har jeg ikke længere. Mine metoder hviler på et videnskabeligt fundament, og i sidste ende bliver det hele jo til forretning. Vi er her ikke for at lave teambuilding, men for at skabe resultater. Og jeg kan se, at vores metoder virker.”

Bethina Røges blå bog

2009: Afleverer speciale i teatervidenskab på Københavns Universitet

2007: Ansættes som innovatør, facilitator og dramaturg i TrygVestas innovationsenhed, BusinessLab.

2006: Stifter sammen med fire medstuderende forskningsenheden Theatre-in-Business

2005-7: Programmedarbejder på DR P2

2003: Tilknyttet Teater Meridiano

2002: Studieophold i Italien

2000: Starter på sidefag i italiensk

1998: Starter på teatervidenskab på Københavns Universitet

“Er djøf’erne ved at tabe kampen om magten, karrieremulighederne og prestigen til rockmusikere, fodboldspillere, tv-journalister, it-nørder og drenge, der forlader uddannelsessystemet for at starte egen virksomhed? Betyder servicegørelsen og innovationsindretningen af den offentlige sektor, at djøf’ernes storhedstid er forbi, og at det er andre kompetencer, der vil blive efterspurgt i fremtiden?”

Jon Sundbo, professor i erhvervsøkonomi, RUC, i artiklen “Forunderlige væsener”. (Weekendavisen, 3. april 2009).

“Der er ingen tid at spille, hvis ikke vi skal cementere den opfattelse, der allerede gør sig gældende hos de yngste generationer helt op til universitetsniveau: Hvad der ikke findes på nettet, findes ikke! Vi er med andre ord i gang med at påføre os selv et gigantisk dansk nationalt hukommelsestab”.

Erland Kolding Nielsen, direktør, Det Kongelige Bibliotek, m.fl. i kronikken “Kulturarv ved en skillevej – glemsel eller digitalisering”. (Politiken, 30. april 2009).

“De ansatte i virksomheden ved godt, hvad det handler om. De ved godt, at der er tale om en raffineret form for medarbejderkontrol, når de deltager i virksomhedens årlige medarbejderseminar, hvor flotte begreber som medejerskab og værdi- og dialogbaseret ledelse drøftes”.

Thomas Borchmann, lektor i kommunikation, Aalborg Universitet, i artiklen “Du ved, du bliver taget ved næsen”. (Videnskabet – forsknings- og uddannelsesnyt på Aalborg Universitet, april 2009).

“At det er lykkedes for så lille et land som Danmark at skabe en sådan sofistikeret form for historisk konsensus omkring en så konfliktfyldt tid som besættelsen, skyldes ikke mindst mænd som Hal Koch, der fastholdt det symbiotiske forhold mellem samarbejde og modstand”.

Cecilie Felicia Stokholm Banke, historiker, ph.d. og seniorforsker på DIIS, i artiklen “Mænd i plusfors og slåbrok” (anmeldelse af Jes Fabricius Møllers bog om Hal Koch). (Information, 2. maj 2009).

“Mig-generationens ikke særligt udfoldede evne for empati, kombineret med mediesamfundets overbetoning af lykken ved at “være på” er en kraftig cocktail, og grænserne for, hvad man kan sige offentligt, er flyttet. Måske i takt med at mobiltelefonen har fjernet begrebet “intimsfære” fra det offentlige rum”.

Michael Eigtved, lektor ved Afdeling for Teatervidenskab, Københavns Universitet, i analysen “Sviner. Blachmann og co. erobrer håneretten”. (Politiken, 27. marts 2009).

Sådan sagde de ...

”

Pressefrihed og ytringsfrihed er hjørnestenene i et aktivt demokrati. Politikere fra alle partier lægger vægt på at stå vagt om ytringsfriheden. Desværre optræder ord som ytringsfrihed og informationsfrihed endnu ikke i dansk lovgivning, hvor det i grundloven blot hedder, at “censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingensinde på ny indføres”.

Mogens Blicher Bjerregård, formand, Dansk Journalistforbund, i kommentaren “Respekt for pressefriheden, tak”. (Berlingske Tidende, 3. maj 2009).

“Danskerne står i kø for at komme af med deres personlige ansvar. Det skal for alt i verden væltes over på samfundet, systemet, arbejdsgiveren, en dårlig barndom – hvem som helst og hvad som helst, bare ikke én selv. Fedme er bare det seneste udtryk for en generel tendens”.

Lone Frank, journalist i kommentaren “Ufedt”. (Weekendavisen, 13. marts 2009).

HVOR LANGT VIL DU GÅ

FOR AT REDDE ET BARN?

Tag første skridt i dag

Meld dig som koordinator for Red Barnets landsindsamling søndag d. 6. september 2009

Du bliver Red Barnets lokale kontaktperson og er med til at hverve indsamlere i dit lokalområde.

Red Barnet går hele vejen. Går du med os?

Læs mere og tilmeld dig på:

www.redbarnet.dk/landsindsamling
eller **35 36 55 55**

Red Barnet
Save the Children Denmark

MA bliver en tværfaglig a-kasse

Magistrenes A-kasse (MA) ændrer nu fagligt område og bliver tværfaglig for lønmodtagere og selvstændigt erhvervsdrivende. Det sker, efter at Arbejdsdirektoratet endeligt har godkendt en indstilling til Direktoratet fra A-kassens bestyrelse. Beslutningen om at ville ændre MA til at blive tværfaglig blev endeligt og enstemmigt vedtaget ved en ekstraordinær generalforsamling i A-kassen den 1. april.

Det betyder, at medlemmer af MA nu kan undgå at skifte a-kasse, hvis de tager en ansættelse, som ligger uden for det normale akademiske område, forklarer næstformand i DM's sektor for privatsatte Poul Kattler.

“Har man været i et jobskifte og tager en ansættelse, som ikke er akademisk, så kunne juraen i de daværende vedtægter bestemme, at MA blev nødsaget til at skulle smide medlemmet ud. MA har nu ændret

på indholdet i vedtægterne. Tidligere var det formuleret specifikt, inden for hvilke fag man skulle arbejde for at kunne blive MA-medlem. De krav er nu blevet fjernet”, siger Poul Kattler.

Det har nemlig været et faktuel problem for nogle medlemmer, når de er blevet ansat i det akademiske grænseland, at jobindholdet er gået mod ordlyden i MA's vedtægter om, hvornår man kan bevare sit medlemskab.

Som udgangspunkt registrerer MA ikke årsagen til, at et medlem skifter til en anden a-kasse, forklarer kommunikationskonsulent i MA Hans Jørgen Wulff. Han understreger dog, at MA i løbet af 2009 vil kontakte et udsnit af overflyttede medlemmer og spørge ind til årsagerne. I 2008 var antallet af overflyttede medlemmer til HK 39. Det er særligt på dette område, at MA har oplevet problematikken mest, når

grænserne mellem HK- og AC-arbejde bliver flydende i organisationerne, pointerer Hans Jørgen Wulff.

“Men med godkendelsen fra Direktoratet vil tvangsflytning ikke længere blive et issue”, siger han.

Med beslutningen om at blive en tværfaglig a-kasse følger MA nu officielt i fodsporene på andre a-kasser som AAK, CA og JKS-A. Bestyrelsen i MA understreger alligevel, at MA fortsat skal være en a-kasse for højtuddannede.

“MA har en stærk profil inden for de naturvidenskabelige, humanistiske og samfundsvidenskabelige universitetsuddannelser, og det skal der ikke ændres ved. Det er det, der er MA's styrke og berettigelse – nu og i fremtiden”, lyder det i en skriftlig udtalelse fra bestyrelsen.

me

Nice er nice

Som medlem af MP Pension, Dansk Magisterforening, Dansk Psykolog Forening eller Gymnasieskolernes Lærereforening kan du leje en af vores 15 lækre ferielejligheder i den sydfranske badeby Nice.

Lejlighederne i Maison Danice er de senere år blevet moderniseret med nye køkkener, nye badeværelser, air condition og internetadgang.

På www.mppension.dk under menupunktet "Medlemstilbud" kan du downloade en brochure, tjekke ledigheden og se priserne – også for 2010. Hvis du ønsker at booke en lejlighed, kan du ringe til os på 39 15 01 02 eller sende os en mail via hjemmesiden under menupunktet "Kontakt".

MP Pension ejer Maison Danice sammen med to andre pensionskasser – Juristernes og Økonomernes Pensionskasse (JØP) samt Danske Civil- og akademiingeniørers Pensionskasse (DIP).

 PENSIONSKASSEN
Magistre & Psykologer

Lyngbyvej 20 . DK-2100 København Ø . telefon +45 39 15 01 02 . mp@mppension.dk . www.mppension.dk

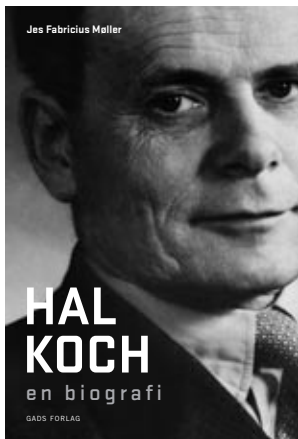
FILOSOFI

Fornuftens perversion, modoplysning og 200 års krig mod fornuftens herredømme

Mikkel Thorup

Er det sandt, at oplysning fører lige fra den franske revolution til nutidens demokrati? Ikke, hvis man spørger modoplysningen, som denne bog beskriver. Denne bog giver for første gang på dansk et præcist billede af modoplysningen. Den rummer nyoversatte primærtekster af de tre centrale modoplysningstænkere Edmund Burke, Joseph de Maistre og Juan Donoso Cortés. Aarhus Universitetsforlag, 2008, 244 sider, 298 kr.

HISTORIE

Hal Koch – en biografi

Jes Fabricius Møller

Hal Koch (1904-63) var en aktiv og anerkendt debattør og skribent og blev med sin politiske og samfundsmæssige slagkraft en af besættelsestidens mest fremtrædende meningsdannere. Han spændte vidt, og som få andre i sin generation pådrog han sig vrede og beundring. Han var en markant figur i det 20. århundredes historie. Cyldendal, 2009, 352 sider, 349 kr.

KULTURHISTORIE

Når det regner på præsten

Charlotte Appel og Morten Fink-Jensen

Sognepræsterne spillede en central rolle i det danske samfund efter reformationen. Bogen fortæller på en ny og anderledes måde om otte af disse præster, som levede og arbejdede i byer og landsogne i tidsrummet 1550-1750. Forlaget Hovedland, 2009, 379 sider, 348 kr.

LITTERATUR

Livsværk. Det selvbiografiske i ny dansk litteratur

Claus Christensen og Peter Jensen

Bogen er en antologi, der præsenterer en række tekster fra de seneste to årtiers danske litteratur, der har det til fælles, at forfatterens livshistorie på den ene eller anden måde bliver en del af det litterære værk. Dansk lærerforeningens Forlag, 2008, 184 sider, 175 kr.

PÆDAGOGIK

Eksamen og eksamensformer, betydning og bedømmelse

Hanne Leth Andersen og Jens Tofteskov

Bogen sætter kritisk fokus på eksamen og eksamensformer på videregående uddannelsesinstitutioner og behandler bl.a. politisk kontroversielle emner som gruppeeksamen og indførelse af den nye karakterskala. Samfundslitteratur, 2008, 171 sider, 198 kr.

RELIGION

Mirakler

Henrik Skov Nielsen m.fl. (red.)

Mirakler finder vi overalt. Alligevel betvivler nogle miraklernes eksistens. Denne antologi tager disse spørgsmål

op ved at bryde miraklet i et mangfoldigt prisme: En fysiker, en tryllekunstner, en litterat, en idéhistoriker, en fængselspræst, to forfattere, en videnskabshistoriker, en teolog og læge samt en billedkunstner reflekterer miraklet fra hver deres vinkel. Aarhus Universitetsforlag, 2008, 116 sider, 178 kr.

SAMFUND

Balto-Slavic Accentual Mobility

Thomas Olander

The quest for the origin of the so-called “mobile accent paradigms” of Baltic and Slavic leads the reader through other Indo-European language branches such as Indo-Iranian, Greek and Germanic, all of which are relevant to the reconstruction of the Proto-Indo-European accentuation system. De Gruyter, 2009, 274 sider, 88 Euro

POLITIK

Towards New Nordic Regions. Politics, Administration and regional Development

Oddbjørn Bukve, Henrik Halkier og Peter de Souza (red.)

Across the Nordic countries movements are taken place towards new political and administrative government structures at the regional level. The book presents an analysis of this development,

in order to figure out both similarities and differences in the content of the reform and the reform process. Aalborg Universitetsforlag, 2008, 314 sider, 299 kr.

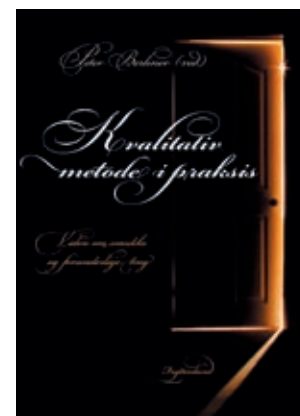
SPROG

Den sproglige verden. Sprog sociologi, Sprogpsykologi. Sprogfilosofi

Karen Risager, Linda Svenstrup Munk og Niels Erik Wille

Bogen handler om sproglig kommunikation set fra tre forskellige vinkler: den sprogsociologiske, den sprogpsykologiske og den sprogfilosofiske. Inden for hvert fagområde er der forslag til undersøgelser, diskussioner og refleksioner. Systime, 2008, 112 sider, 122,50 kr.

UDDANNELSE

Kvalitativ metode i praksis, Viden om smukke og forunderlige ting

Peter Berliner

Gennem en række konkrete eksempler giver denne bog en praktisk tilgang til kvalitativ forskningsmetode. Eksemplerne viser, hvordan den kvalitative forskningsmetode kan udføres, så den er forskningsmæssig solid og samtidig fremmer en stadig nysgerrighed over for det forunderlige og nyskabende i menneskers liv. Bogforlaget Frydenlund, 2009, 264 sider, 299 kr.

Mere faktura end tanke

Helge Sander (red.): *Fremtidens Universiteter*, Gyldendal 2009, 205 sider, 199 kr.

I forordet til "Fremtidens Universiteter" indleder redaktør Helge Sander med en række udsagn, som det umiddelbart kan være svært at erklære sig uenig i:

- den enkelte studerende, underviser og forsker skal sættes i centrum
- begrænsninger for, at de kan udfolde deres talent, skal fjernes
- de skal have muligheden for undervisning og forskning i verdensklasse – ingen landegrænser, systemer eller traditioner må stå i vejen

Udsagnene skal ses som ministerens vision for fremtidens universitet og udtryk for en overbevisning om, at "mere frihed og større fleksibilitet vil give flere muligheder for den enkelte".

Visionen følges af en række forslag til reformer, hvoraf mange dog er velkendte Venstre-idéer. Det gælder såvel prioriteringen af ressourcer til eliteuddannelser

som forslaget om et privat universitet. Ny er derimod opfordringen til de studerende om at nøjes med en bachelorgrad, selv om de fleste med interesse for universitetsforhold nok har vidst, at det har været på regeringens slet skjulte dagsorden gennem flere år. Med Dansk Industri som effektiv indpisker.

Hvad enten man er enig med ministeren om reformønskerne eller ej, efterlader redaktørforordet læseren med en underlig tom fornemmelse af, at Helge Sanders "mulighedernes universitet" er et absurd fatamorgana, der er uden relation til virkeligheden på dagens universiteter. Og det er bogens største svaghed, at forordet fremstår så løsrevet fra resten af bogen, der har flere læseværdige bidrag om universiteternes rolle i samfundet. Hvori ministerredigeringen af bogen har bestået, fremgår ikke. Det ville have gjort bogen ulige mere interessant, hvis Sander i sit forord havde forholdt sig til og perspektiveret bogens øvrige bidrag, der i langt højere grad beskriver de reelle udfordringer og konsekvenser af den førte universitetspolitik. Men forordet fremstår uden sådanne refleksioner, så man som læser sidder tilbage med en tvivl, om ministeren overhovedet erkender de reelle udfordringer.

Helt absurd er det, at ministeren ikke kan huske titlen på sin universitetspolitiske redegørelse fra 2003. Han mener at have udgivet "Fra forskning til faktura", men den må Dansk Industri og CO Industri have patent på. De to organisationer udgav en rapport under den titel allerede i forrige århundrede. Regeringen gik med sin plan "Fra tanke til faktura" et skridt videre. Ikke blot al forskning, men al tankevirkning skal kommercialiseres. Nogle af de negative konsekvenser kan man læse om i de øvrige artikler i bogen.

De er skrevet af 13 af de mest markante danske debattører om universitetspolitik,

mens formanden for OECD-evalueringen af danske universiteter, englænderen Tony Clark, får de sidste ord. Det er her, man kan finde kilden til mange af Helge Sanders forslag. De 13 artikler bidrager med mange forskellige perspektiver på uddannelses- og forskningspolitik, mange velkendte og forventelige, men også nye og interessante. Direktør for Statens Museum for Kunst Karsten Ohrts bidrag om den humanistiske udfordring er et meget aktuelt og relevant indlæg i debatten om professionelle ledere. Skal kulturinstitutioners faglige ledere fremover erstattes af administratorer som for eksempel en cand.scient.pol.? Karsten Ohrts svar er et klingende nej. Jeg læser artiklen som et forsvar for den nødvendige skepsis og tvivl over for tidens smarte og hotte trends. Et forsvar for tanker, som ikke kan sættes på en fakturaformel.

Om Helge Sander har læst denne advarsel, fremgår ikke af hans forord. Men jeg vil da opfordre ham til at tage sine bidragsydere alvorligt, også dem, der ser ulemper ved den udvikling, han har stået i spidsen for, og dem, der tvivler på visdommen i "Fra tanke til faktura". Det kunne give håb for fremtidens universiteter.

DM · Efteruddannelse

Husk din efteruddannelse

– gør noget ved det i 2009

Grafisk Procesfacilitering

Med ganske få visuelle virkemidler kan du styrke din facilitering af møder og processer. På kurset lærer du bl.a. enkle tegneteknikker, samt spørge- og dialogteknikker, der skaber engagement, overblik og ejerskab hos deltagerne.

Tid og sted 28/5 & 29/5 2009, København. Eksternat alle dage kl. 9-16
Pris (ekskl. moms) Medlemmer: 7.875 kr., andre: 9.475 kr.

Journalistisk formidling af fagstof

Bliv en bedre formidler af svært forståeligt stof. Kurset sætter fokus på bl.a. journalistisk fortælleteknik, målgrupper, research og kreativt, aktivt sprog. Alt sammen metoder, som kan give din faglige formidling et løft.

Tid og sted 8/6 & 9/6 2009, København. Eksternat alle dage kl. 9-16
Pris (ekskl. moms) Medlemmer: 7.875 kr., andre 9.475 kr.

Kommunikations- og kampagneplanlægning

På kurset får du et teoretisk grundlag for praktisk tilrettelæggelse af ekstern kommunikation med fokus på kampagner. Du bliver rustet til at samarbejde med reklame-, medie-, kommunikations- og analysebureauer om din organisations kommunikation.

Tid og sted 11/6 & 12/6 2009, København. Eksternat alle dage kl. 9-16
Pris (ekskl. moms) Medlemmer: 7.875 kr., andre: 9.475 kr.

Regnskab og økonomistyring for ikke-økonomer

Lær at udarbejde et budget, læse et regnskab og bliv klædt på til at kunne tale med om økonomi. Få en indføring i de centrale økonomistyringsmetoder og redskaber, fx det dobbelte bogholderi og sammenhængen mellem resultat, likviditet og balance.

Tid og sted 15/6 & 16/6 2009, København. Eksternat alle dage kl. 9-16.
Pris (ekskl. moms) Medlemmer: 7.300 kr., andre: 8.925 kr.

Læs mere eller bestil vores katalog på www.dmefteruddannelse.dk
eller ring på telefon 3815 6668

Morderligt chikt

Ordspætten har til denne gang lavet et hurtigt skøjteløb over dagligdagens vendinger fra 1945 til i dag. Det er til læserens ahaoplevelse, ak ja, det var dengang, og til læserens undren: "Er det virkelig så gammelt – eller nyt?"

Nogle af udtrykkene er forsvundet igen, andre lever og har det godt. Hovedkilderne til denne samling af tidsbestemte dagligdags vendinger er "Ordbog over det Danske Sprogs Supplementsbind" (som udkom 1992-2005) og "Nye ord i dansk 1955-1998" (1999).

I perioden 1945-55 var det blandt mange andre disse udtryk: *hele balladen* (mens *hele svineriet* er fra 1988), *the crazy look, ikke få et ben til jorden*. Man kan *stå og blomstre*, og bliver det for længe, så må der være en *blonde*, for ellers er det nødvendigt at *tale med store bogstaver*. Nogle bliver *slidt af til et brystbillede*, andre *deler* (fx rovet) *i porten*, enkelte er simpelthen *røven af fjerde division*, og skulle man sige undskyld til nogen, kunne det være med dette udtryk: *det må du altså meget pardon*.

Dagligdagens vendinger i det næste årti er *laber larve* (i dag: en *sild*), *starte op* (som mange anser for en sprogfejl, men det er jo noget andet end blot at *starte*; fx kan man kun *starte* en maskine, en virksomhed *op* én gang, mens man kan *starte* en maskine, en virksomhed mange gange). Fra denne periode stammer disse verbale udtryk: *køre noget igennem, peppe noget op, bakke op om nogen, sparke nogen opad*, og skulle man have fat i noget, blev det med ordet *gafle*. Dengang talte man om en ny mandetype: *den vrede unge mand* (udtrykket stammer fra engelsk *angry young man*, en karakteristisk som den engelske skuespilforfatter John Osborne skabte i skuespillet "Look back in Anger" ("Ung vrede") i 1956). Mange udtryk blev forbundet med *på drengen*, fx *knald på drengen* som den gamle slangordbogsforfatter Kaj Bom kendte tilbage til 1930'erne, og som han associerede med gashåndtaget på en Nimbus-motorcykel: *knald på drengen* var det knald

som maskinen havde i sig. Men udtrykket fik sin store udbredelse og popularitet med Ernst Bruun Olsens musical *Teenagerlove* fra 1962.

Dagligdagens vendinger i 1965-75: *Navnet børge* blev en landeplage, det blev brugt synonymt med "ting", og i en sådan grad at det omtrent ødelagde det som et pænt drengenavn. Andre populære udtryk var *dødens pølse, give pote, falde i hak, knyt sylten, koste det hvide ud af øjnene* (eller som det nu hedder: *koste spidsen af en jetjager*), *superduper, give den hele armen, som en brækket arm, død sild, bvadr, hård banan* og *skyde fra hoften*.

Dagligdagens vendinger efter 1975-85 er fx: *gak i låget, dybt godnat, gå agurk, høj karse, bred ymer*. Lidt mere seriøse vendinger er: *kridte banen af, sælge billetter, binde op om situationen, bombe noget tilbage til stenalderen, bure nogen inde* (sætte i fængsel). Karl Smart havde *høj cigarføring*, noget der skete, kunne være *ude i hampen*, og man kunne høre *historiens vingesus*.

I perioden 1985-95 opstod udtrykket *al xx's moder* som karakteristisk af noget som var "det vigtigste, bedste, retfærdigste af xx". Det er efter udtrykket i arabisk *um al-ma'arik alle kriges moder*. Det er kommet til dansk via engelsk *mother of all battles*. Udtrykket *alle kriges moder* stammer fra den irakiske leder Saddam Husseins karakteristisk af Golfkrigen i 1991. Udtrykket blev populært i dansk, som i dette citat: "Når jeg ser en pølsevogn, rykker det i mig. Åh disse farvestrålende fotos af glinsende frankfurtere. Den klassiske ristede, som består af pølse, brød og ketchup, senep, remoulade, begge slags løg (...) er og bliver alle hotdogs' moder". (Politiken 10. januar 1994). I begyndelsen af 1990'erne var der som nu finansiel krise, og det gav

Hvem er Ordspætten?

Bag Ordspætten gemmer sig en anerkendt sprogforsker, hvis navn redaktionen selvfølgelig kender. Når Ordspætten er anonym, er det, fordi Ordspætten skal kunne komme med sine sproglige kommentarer, uden at en institution bliver taget til indtægt for dem. Der kan jo ofte være flere lige gyldige forklaringer på det samme sproglige fænomen.

udtryk som *den store slagtedag*, dagen for *prikkerunden* hvor de ansatte fik et *prik*, "en fyreseddel". Det kunne udtrykkes i *newspeak*: *fritstilling, justering af bemandingsprofilen, negativt ansættelsesbehov*.

Fra 1995 til i dag kan vi høre om *trillekørsel* (når køerne er tætte på motorvejen), og *flettesammenstød* sker når biler i to motorveje flettes sammen, og *trængselsafgift* blev det danske ord for *road pricing*. *Ordene festbanan og tudefjæs* er om personer, mens *muskelhund* er eufemistisk om *kamphund* eller *dræberhund*, hunderacer som lige p.t. foreslås forbudt. Forleddet *øko-* har været meget brugt i perioden: *økobaby, økocamping* og *økologivist* hører blandt de mere kuriøse. For året i år er det *klima-* der er det superhyppige, lige til at få *klimakvalme* af.

tanke og faktura

ULLA FREDERIKSEN ER ERHVERVSPHD i energiselskabet NRGi i Århus. Og hun er vild med ægteskabet mellem den akademiske verden og virkeligheden uden for, selv om hun er noget af en egenart i huset.

af Vivian A. Voldgaard · magisterbladet@dm.dk foto: Jesper Voldgaard

Lige så specielt NRGi's hus er udefra, lige så specielt er Ulla Frederiksen inde i det. Hun er historiker fra Aarhus Universitet, og mens hendes kolleger løber rundt og koncentrerer sig om megawatt og strømninger inden for energisektoren, graver Ulla Frederiksen i gamle arkiver og manualer i jagten på selskabets sande historie.

“Jeg troede fuldt og fast på, at jeg skulle være gymnasielærer, men så en dag blev jeg ringet op af min specialevejleder, der foreslog mig at lave en ErhvervsPhD. Jeg havde aldrig tænkt på det som en mulighed, men jeg er enormt glad for det i dag, selv om det ikke er mig selv, der har fundet på det”, siger en begejstret Ulla Frederiksen.

Ulla Frederiksen er en af de 109 ErhvervsPhD'er, der gik i gang med at forske på tværs af universitetsverdenen og erhvervslivet i 2007. Og hun er begejstret for kombinationen mellem den humanistiske videnskab og den praktiske dagligdag i energiselskabet.

“Det er meget spændende, at jeg får lov til at bruge min akademiske baggrund på et projekt, der er så virkelighedsnært. Min opgave er at grave i gamle bestyrelsesreferater og arkiver og på den måde kaste et kritisk blik på, hvordan NRGi har udviklet sig fra at være et lokalt elselskab til at være et regionalt energiselskab, der laver mange andre forretninger end bare elforsyning”.

Det skal med andre ord ikke være et festskrift for NRGi, som Ulla Frederiksen skal sidde med, når hun om et par år afleverer sin ph.d. Det skal være et solidt akademisk stykke forskningsarbejde, som ledelsen og de ansatte i NRGi gider læse – og også gerne alle andre med interesse i

energisektoren. Og den balance kan være svær at ramme, har hun erfaret:

“Det er en stor udfordring at formidle, hvad man egentlig laver som ErhvervsPhD, for i en travl virksomhed har de ikke tid til at læse en afhandling på 250 sider. Her i huset er de ikke særligt interesseret i alle de akademiske formkrav, som universitetet stiller til en ph.d. Omvendt har jeg allerede oplevet, at min vejleder fra universitetet synes, jeg er kommet med noget, der var lidt for lidt akademisk. Mine to arbejdsgivere har forskellige synsvinkler på, hvad de synes, der er interessant, og det er en udfordring for mig at tilgodese begge parter”, fastslår hun.

Godt at være synlig

Videnskabsministeriet og NRGi deles om at betale lønnen til Ulla Frederiksen. Den formelle aftale lyder på, at hun skal sidde 50 procent af tiden på universitetet og 50 procent på virksomheden. Men dagligdagen har formet sig anderledes. I dag bruger Ulla Frederiksen snarere 90 procent af sine timer i virksomheden. Af den simple grund, at hun godt kan lide at være der.

“Jeg føler simpelthen, at jeg bruger min tid rigtig godt her i huset. Og jeg bilder mig også ind, at det fak-

tisk betyder noget for mit projekt. Jeg tror ikke, jeg ville kunne få den samme viden, som jeg har i dag, hvis jeg brugte halvdelen af min tid på universitetet. Fordi jeg er her så meget, kender folk mig, og det betyder, at de er meget åbne over for mig, når jeg kommer og stiller mærkelige spørgsmål”, siger hun.

En af de ulemper, der følger med det

valg, og i det hele taget med det at lave en humanistisk ph.d. i en kommerciel virksomhed, er ifølge historikeren, at hun ikke kan dokumentere, at hendes indsats faktisk er noget værd.

“Det er svært at sætte kroner og øre på humanistisk arbejde. Der tror jeg, at naturvidenskaberne har det noget nemmere, for min arbejdsgiver kan jo ikke sige, at når Ulla er færdig, tjener vi en million. Vi humanister synes selvfølgelig, at vores arbejde er uundværligt, men det kan være svært at argumentere for, fordi vi ikke kan sætte to streger under. Når jeg sidder på universitetet, bliver jeg ikke konfronteret med den følelse, men foreløbigt vælger jeg at ignorere den, fordi det er så givende for mig at være her”, fastslår hun.

Organisatorisk er Ulla Frederiksen tilknyttet NRGi's kommunikationsafdeling. Hun er med til afdelingsmøder og følger i det hele taget det daglige arbejde blandt kollegerne tæt. Men hun får lov til at passe sit eget projekt.

“Jeg har hørt om andre ErhvervsPhD'er som foretrækker at sidde på universitetet, fordi de ikke kan få ro til at arbejde med deres forskning. Det kan måske også virke mærkeligt på de mennesker, man sidder sammen med hver dag, at man ikke lige er sådan en, de kan lægge noget arbejde over på. Men det problem har jeg heldigvis ikke”.

Formidlingens kunst

Ulla Frederiksen situation er nærmere omvendt. Hun skal gøre klart og utvetydigt opmærksom på sig selv, når hun har tid og lyst til at løse en daglig opgave i kommunikationsafdelingen. Og det gør hun med jævne mellemrum, for formidling af forskningen til helt almindelige mennesker er en utrænnet disciplin som ErhvervsPhD, erkender hun:

“På universitetet formidler man fra fagperson til fagperson i et tungt, akademisk sprog, men det kan jeg jo ikke bruge til noget herude i virkeligheden. Jeg vil gerne blive bedre til at kommunikere, så almindelige mennesker får indsigt i, hvad det er, jeg som Er-

Et ErhvervsPhD-projekt er et særligt virksomhedsrettet ph.d.-projekt. Projektet gennemføres i et samarbejde mellem en privat virksomhed, en ErhvervsPhD-studerende og et universitet. Du kan læse mere om ErhvervsPhD-projektet på www.fi.dk/forskning/erhvervsphd

hvervsPhD bidrager med. Det håber jeg, at jeg stille og roligt lærer ved at få lov til at deltage lidt i det daglige arbejde i kommunikationsafdelingen. Og så forestiller jeg mig også, at jeg på den måde får nogle kompetencer, der kan hjælpe med at bringe mig videre til et job i en anden erhvervs virksomhed, når jeg er færdig med min ph.d. her i NRGi”, siger hun.

For at træne formidlingsevnerne yderligere over for ikke-fagfæller træder Ulla Frederiksen også jævnligt op på de månedlige brunch-møder, hvor alle NRGi-ansatte mødes for at høre om rigets tilstand. Her fortæller hun om, hvor langt og dybt hun er nået, og om de nyeste og sjoveste anekdoter, hun er stødt på. Håbet er, at kollegerne på den måde får både indsigt i selskabets historie og samtidig en større forståelse for, hvad forskning i erhvervslivet kan føre til.

I det hele taget er det den store sløjfe – at forskningen fra universitetsverdenen bliver anvendt forskning i erhvervslivet – Ulla Frederiksen arbejder hårdt på at få bundet. Foreløbigt har hun været i gang i halvandet år, og når hun indkalkulerer sin kommende barselsorlov, stiler hun efter at sætte punktum for NRGi's historiske tilbageblik i sommeren 2011.

“Som forskere i erhvervslivet er vores styrker, at vi er i stand til at overskue store stofmængder, og at vi har en mere dybdegående og analytisk tilgang til arbejdet end dem, der arbejder med den daglige drift. Man kan sige, at for sådan en som mig er fortiden lige så vigtig som fremtiden, ikke kun fordi jeg er historiker, men fordi man er nødt til at forstå fortiden for at forstå fremtiden, og det er vel i bund og grund derfor, at forskningen skal ud og anvendes i virkeligheden”.

Læs også vinderbidraget i ErhvervsPhD For-
eningens formidlingspris 2009 på siderne
36-38.

Ulla Frederiksen er ansat i energiselskabet NRGi, hvor hun med sin ErhvervsPhD sætter sin historiske lup på selskabets udvikling fra lokalt elselskab til regionalt energiselskab.

jagten på den gode forskning

af Karoline Sidelmann Brinch, vinder af ErhvervsPhD Foreningens formidlingspris 2009

Det er en råkold februar dag. Endnu en dag i mit ErhvervsPhD-studentliv er så småt ved at begynde. Jeg har besluttet mig for, at dagen skal dedikeres til *jagten på den gode forskning* – altså hvad er egentlig mit firmas og universitets syn på sagen?

Dagen begynder lidt uvant, for vi står i firmaets kantine og venter på forskningsdirektørens halvårslige tale til alle os i forskningsafdelingerne.

En halv time senere er jeg noget omtumlet af snakken om "financial goals", "return on invested capital" og andre økonomiske termer, som har resulteret i tomme blikke hos de fleste fløjsbukseklædte forskere. Direktørens konklusion: "Det går godt! Vi tjener penge, så bliv ved med det". Men hov ... hvor var egentlig ordene om selve forskningens betydning? De var ikke mange. Hmm ... er der alligevel noget om snakken om, at erhvervsforskning bare handler om kapital og ikke er rigtig forskning?

Eftertænksom går jeg over i min afdeling. Resultater fra nattens forsøg, hvor "mit" lægemiddel har taget kampen op mod resistente bakterier, skal aflæses. Jeg er spændt, og heldigvis falder resultatet positivt ud. Mit forskningsprojekt er en del af udviklingen af et nyt antibiotikum mod de resistente stafylokokinfektioner, som er et stadigt stigende problem hos patienter i hele verden. Simple sårinfektioner kan udvikle sig til livstruende sygdom med blodforgiftning, hjerteklapbetændelse, meningitis eller andre alvorlige bivirkninger. Selvom dagens forsøg kun foregår i reagensglas og petriskåle, føles det alligevel

godt at tage endnu et lillebitte skridt videre mod en fremtidig behandling af disse sygdomme.

Jeg tager en tur rundt i laboratoriet og kigger på de andre forskeres dele af projektet: Én screener et peptid for at øge dets virkning mod tuberkulose, én udvælger varianter af et stof mod resistente bakterier i urinvejsinfektioner, mens to andre arbejder på en dybere forståelse af stoffernes virkningsmekanismer.

På dagens afdelingsmøde bliver forskningsresultater delt og diskuteret. Et egentligt lægemiddel ligger endnu langt ude i fremtiden, men alle små fremskridt fremmer alles gejst og lysten til yderligere undersøgelser, og mange gode idéer kommer på bordet. Vores afdelingsleder er enig, men minder dog om de projekt-deadlines, der skal nås.

Søren Tranberg Hansen vandt 2.-prisen for sit bidrag "Forskning eller fornuft". Søren Tranberg Hansen er cand. it. fra 2004. Hans ErhvervsPhD-projekt er et samarbejde mellem Teknologisk Institut (Center for Robotteknologi) og Aalborg Universitet (Institut for Kontrol og Automation).

ErhvervsPhD Foreningen udskriver hvert år en formidlingspris. I år er temaet for formidlingsprisen "Hvad er god forskning?".

Der uddeles tre priser på henholdsvis 16.000 kr., 8.000 kr. og 4.000 kr.

Priserne blev overrakt af videnskabsminister Helge Sander ved ATV's årsmøde den 20. april 2009.

Læs mere om ErhvervsPhD Foreningen og dens formidlingspris på www.erhvervsphdforeningen.dk.

Karoline Sidelmann Brinch vandt 1.-prisen i ErhvervsPhD Foreningens formidlingspris 2009 for sit bidrag "Jagten på den gode forskning", som kan læses her på siderne. Karoline Sidelmann Brinch er uddannet cand.med.vet. (dyrlæge) i 2002. Hendes ErhvervsPhD-projekt er et samarbejde mellem Novozymes (Afdeling for Anti-Infective Discovery), Københavns Universitet (Afdeling for Klinisk Mikrobiologi, Rigshospitalet) og Statens Serum Institut (Afdeling for Antibiotikaresistens og Sygehushygiejne).

Efter mødet cykler jeg mod universitetet. Et par forsøg skal sættes i gang inden eftermiddagens forskningsmøde hos professoren. I universitetets laboratorier tester jeg mit stofs evne til at påvirke bakterier, der "gemmer sig" i kroppens celler og derved er vanskelige at behandle. Hvide blodlegemer skal oprenses fra blodprøver, og bakterier og antibiotika tilsættes de mange prøveglas, så jeg når lige at blive færdig, til professoren og de øvrige ph.d.-studerende og forskere dukker op.

Jeg fortæller om mine resultater, og vi beslutter at fordybe os nærmere i, hvordan mit stof påvirker kroppens celler og dermed indvirker på bakterieinfektionen. Mange andre projekter er i gang: studier af de

hvide blodlegemers evne til at bekæmpe infektioner, betydningen af slimproduktionen i lungerne ved lungebetændelse, genotypning af forskellige bakterier og meget andet. Interessante projekter, der forhåbentlig en dag vil gavne i behandlingen af universitetshospitalets patienter, selvom vejen til tider kan synes lang. Professoren minder om næste måneds videnskabelige sammenkomst og fortæller desuden, at nye stoffer skal testes i laboratoriet i samarbejde med et firma. Et samarbejde, han virker lidt skeptisk over for, måske fordi det kan være svært at blive enige om projektets fokus?

Det har været en lang dag, men jeg cykler hjemad med en god mavefornemmelse.

Jo, mit firmas forskningsdirektør havde umiddelbart mest fokus på forretningsmål og ikke på forskning her til morgen. Men i et firma må de to gå hånd i hånd, og jeg tror bestemt, han er klar over, at forskningen netop er hele virksomhedens fundament.

I mit firma har jeg mange dygtige kolleger, der fokuserer på forskningen og i horisonten ser det ultimative mål: At finde et lægemiddel, der kan gøre en forskel. I dagligdagen er det ikke profitten, der er i højsædet – her er forskningen og tanker og idéer, der kan give videnskabelig indsigt, i centrum. Men der vil selvfølgelig være begrænsninger i denne verden, da fx projektmål og deadlines ikke altid giver tid

Mads Lindholm vandt 3.-prisen for sit bidrag "Mellem forskning og virkelighed". Mads Lindholm er cand.psych. fra 2007 og HD i organisation i 2008. Hans ErhvervsPhD-projekt er et samarbejde mellem Aalborg Universitet og Handelshøjskolen i Århus, Strategic Lab.

til nærmere fordybelse. Til gengæld kan dette være med til at give dynamik i projekterne og udvikle dem i nye retninger.

På universitetet har jeg og de øvrige forskere tid til denne fordybelse. Det er utroligt fascinerende og lærerigt at opleve forskningen i de helt små detaljer, fx i en infektions-proces, og se, hvordan de hen ad vejen er med til at give en større forståelse af, hvordan sygdomme påvirker patienterne.

Når jeg ser på mit eget projekt, er jeg ikke i tvivl om, at begge typer forskning er nødvendige: Mit overordnede mål er jo at udvikle et lægemiddel, der kan hjælpe patienter med livstruende sygdomme, men dette er jo samtidig med til at give smør på brødet i mit firma. Min forskning på universitetet, hvor jeg kigger på intracellulære bakterier, er med til at øge kendskabet til basale mekanismer i forbindelse med bakteriernes invasion af kroppens celler. Umiddelbart mere grundlæggende end "kommerciel" forskning, men disse resulta-

ter vil jo også en dag være med til at sælge produktet, hvis virkningen er god!

Så min jagt på den gode forskning ender med en tilfredsstillende følelse af, at det optimale er at få det bedste fra de to verdener. Derfor tror jeg også, at vejen frem er at give plads og mulighed til dem begge og øge dette samarbejde og forståelsen mellem parterne, fx via ErhvervsPhD-ordningen.

Så jo, måske afsluttede min professor dagens møde med skepsis over for firmaet, og måske var direktøren lovligt "pengefikseret" den morgen. Men når dagen er omme, tror jeg, de begge vil indse, at de faktisk har mange fælles værdier og på mange punkter er helt enige om, hvordan vi finder frem til den gode forskning.

Læs også artiklen "Tanke og faktura" på siderne 34-35.

Karriereudvikling

Savner du mål og retning for din karriere, så du bliver bedre til at vælge til og fra i hverdagen? Bruger du dine kompetencer optimalt? Harmonerer dine værdier og dit arbejdsliv?

Et karriereudviklingsforløb i DM Karriere sætter fokus på dit arbejdsliv og det, som er vigtigt for dig lige nu. Du får mulighed for at reflektere over dine erfaringer og kompetencer og lade det være afsæt for at formulere retningen for fremtiden.

Ved hjælp af strukturerede samtaler med brug af øvelser og samtaleteknikker, fx coaching og sparring, hjælper konsulenten dig til en fremadrettet afklaring.

Yderligere information fås ved henvendelse til uddannelsessekretær Bente Boier Olsson på telefon 38 15 66 00.

Prisen er 3.200 kr. eksklusive moms for medlemmer af DM og 3.900 kr. eksklusive moms for ikke-medlemmer. Prisen dækker 1. samtale af ca. 1 1/2 times varighed og 2. og 3. samtale af ca. 1 times varighed. Mellem samtalerne arbejdes selvstændigt med stillede opgaver, og der er mulighed for kontakt med din karrierekonsulent pr. mail eller telefon.

Bodil Egede-Lassen
cand.scient.

Finn Dahlsund
cand.merc.

Lars Biza
cand.mag.

Niels Borup
cand.mag.

danske kvinder er ikke så utilfredse med mere husarbejde

Husarbejde er mest kvindearbejde. Det viser tallene fra en europæisk undersøgelse af livskvalitet, der er foretaget af Det Europæiske Institut for Livs- og Arbejdsvilkår (Eurofound). Danske kvinder bruger i gennemsnit 12 timer om ugen på madlavning og husarbejde, hvorimod danske mænd nøjes med 8 timer om ugen i selskab med gulvskrubben og gryderne.

Tallene er måske ikke overraskende, men hvad der er bemærkelsesværdigt i undersøgelsen er, at en stor del af de danske kvinder ikke udtrykker utilfredshed med fordelingen. Kvinderne blev i undersøgelsen spurgt om, i hvilken grad de synes, at deres del af husarbejdet er rimeligt fordelt. Kun 16 procent af de danske kvinder siger, at de laver for meget husarbejde sammenlignet med partneren. Den vage utilfredshed med fordelingen af husarbejde resulterer i, at danske kvinder sammenlignet med kvinder fra 30 europæiske lande ligger på

den andenlaveste plads med hensyn til utilfredshed med at lave mere husarbejde end mændene. Kun de finske er mindre utilfredse med fordelingen af huslige pligter. Derimod er der i Sverige 31 procent af kvinderne, der er utilfredse med fordelingen af husarbejde, selvom fordelingen stort set er den samme som mellem mænd og kvinder i Danmark.

De danske kvinder bruger også flere timer sammen med børnene end mændene. Hver uge bruger kvinderne i gennemsnit 23 timer til omsorg og lektielæsning, hvor mændene bruger 19 timer om ugen. Til gengæld tager de danske mænd en større tørn i omsorgen med de ældre, da de i gennemsnit bruger ti timer om ugen til at hjælpe ældre familiemedlemmer, hvorimod kvinderne bruger fem timer på at hjælpe den ældre generation.

mrm

Foto: SCANPIX

ledige dybt utilfredse med jobcentre

Der er efterhånden mangel på hyldeplads til tålmodigheden med landets jobcentre. I hvert fald hos landets ledige. Op mod hver anden ledig karakteriserer jobcentrenes indsats som enten dårlig eller meget dårlig. Det viser en ny tilfredshedsundersøgelse over jobcentrenes jobformidling fra Analyse Danmark foretaget for Ugebrevet A4. Heri fortæller 73 procent af de ledige desuden, at de ikke er blevet præsenteret for en eneste stilling den seneste måned.

Dermed står landets jobcentre med et dårligt udgangspunkt, blot et halvt år før de overtager den fulde beskæftigelsesindsats den 1. august.

Når de ledige i undersøgelsen bliver spurgt om grunden til utilfredsheden med jobcentrene, svarer 57 procent, at de ikke fik et tilbud, der var relevant for dem. Hver anden savner mere individuel vejledning, mens 47 procent er blevet skuffet over personalet i deres jobcenter.

Jobcenterchef i Slagelse og næstformand i Jobcenterchefforeningen Hans E. Lund Rasmussen mener dog ikke, at de negative tilkendegivelser er udtryk for, at jobcentrene ikke gør deres arbejde godt nok.

“Hvis vores indsats resulterer i, at folk sluses ud i jobåbninger og opnår selvstændig forsørgelse, så opfylder vi de krav, der stilles til os som jobcenter. Så er det knap så interessant, om borgerne er tilfredse med at komme i job eller ej”, siger han til Ugebrevet A4.

Indtil finanskrisen for alvor satte ind og nu har vendt ledighedskurven i negativ retning, har de seneste års udvikling budt på en historisk lav ledighed. Men de seneste års positive udvikling på jobmarkedet er ikke slået igennem på de lediges syn på jobcentrene. Utilfredsheden med landets jobcentre var nemlig også i 2006 og 2007 den samme, som den viser sig at være i dag.

Hverken beskæftigelsesminister Inger Støjberg (V) eller Arbejdsmarkedsstyrelsen har ønsket at kommentere de lediges utilfredshed med jobcentrene. Men de nye resultater kommer, stort set samtidig med at Arbejdsdirektoratet dumper kommunernes tilsyn med at få ledige i arbejde. I en rapport om kommunernes rådighedsvurdering af arbejdsparate ledige i 2008 konkluderer Arbejdsdirektoratet, at 20 ud af 49 undersøgte kommuners arbejde enten er ikke-tilfredsstillende eller direkte uacceptabel. På et år er kommunernes fejl i afgørelser om rådighedsvurdering steget med knap fem procentpoint til samlet 12,1 procent. Samtidig viser rapporten, at der er fejl i 40,2 procent af de sager, hvor en borger er udeblevet fra en rådighedsvurdering, cv- eller jobsamtale.

me

Sidste frist for debatindlæg til nr. 10 er mandag den 25. maj kl. 10. Et debatindlæg kan sendes med post eller e-mail: magisterbladet@dm.dk. Debatindlæg må ikke være på over ca. 3.000 tegn inklusive mellemrum. Er et debatindlæg for langt, vil det blive forkortet af redaktionen. Håndskrevne indlæg optages ikke. Længere indlæg i form af faglige kommentarer eller kronikker bringes efter aftale med redaktøren.

DMI indskrænker ytringsfriheden

I Magisterbladet nr. 7/2009 kunne man læse, at tillidsrepræsentanter og ledelse ved Danmarks Meteorologiske Institut (DMI) havde lavet en aftale vedrørende ytringsfrihed for de ansatte.

Jeg må sige, at jeg er forbavset over, at DM deltager i en sådan øvelse, hvor resultatet tydeligvis er en indskrænkning af retten til fri og offentlige ytringer i forhold til lovgivningen på området. Der er i aftalen på DMI alt for meget loyalitet (udtalelser må ikke være i modstrid med instituttets politik), godkendelser fra overordnede (resultatet bliver, at man skal spørge om lov), tidsklausuler (man må ikke diskutere aktuelle emner offentligt) og andre begrænsninger på sagen.

Jeg forestiller mig, hvad der ville ske, hvis denne aftale blev overført til mit eget eller beslægtede områder: Hvis man som pædagogisk forsker ansat på Danmarks Pædagogiske Universitetsskole fx ønsker at udtale sig kritisk om DPU's nye forslag til læreruddannelse, vil dette jo betyde, at man skulle spørge dekanen/rektoren om lov! Eller det vil betyde, at man kun kunne ytre sig som privatperson og ikke som ekspert (sådan er det for ansatte i Århus Kommune – ingen lærere udtaler sig kritisk om noget som helst i deres egenskab af ansatte). Eller det vil betyde, at man ikke må udtale sig, mens sagen bliver behandlet af offentlige myndigheder/ministerier. Det ville være en katastrofe for den pædagogiske udvikling i landet og for muligheden for at lave pædagogiske reformer, der inddrager flest mulige relevante hensyn.

DM's opgave i sådanne spørgsmål er primært at henholde sig til gældende ret, hvor ytringsfriheden er langt mere vidtrækkende end i den pågældende aftale. Det vil sige, at man bør påtale enhver situation, hvor ytringsfriheden knægtes, og ikke lave lokale kompromiser som på DMI. Som borger i landet har man krav på, at der ikke laves den slags småhandler, så man kan være sikker på at få ordentlig oplysning, når man henvender sig til folk, der ved noget, og at man ikke blot må spises af med store og små ledere, hvis meninger om tingene er farvede af ofte helt irrelevante hensyn i forhold til substansen af en sag. Hvis vores offentlige ledere har hang til at kunne agere i ophøjet hemmelighed, så burde de søge en lederstilling i PET, SAS eller Mærsk. Men sandelig ikke i offentlige uddannelses- og forskningsinstitutioner (eller mere myndighedsorienterede organisationer for den sags skyld).

I Magisterbladet nr. 4/2009 var omtalt en lignende sag vedrørende Professionshøjskole VIA i det midtjyske. Her blev VIA med rette kritiseret, fordi ledelsen i et brev til medarbejderne havde bedt om, at de ansatte henvendte sig til ledelsen, før de ytrede sig om forhold, der kunne have en negativ effekt på VIA's

omdømme. Det paradoksale er, at det, som VIA blev kritiseret for, nu er blevet praksis på DMI. Hele problemet i VIA-sagen var, at de ansatte skulle spørge om lov til at tale. Det skal de også nu på DMI, endda sanktioneret af DM. Ifølge bestyrelsesformanden for VIA (i et læserbrev i Jyllands-Posten) skal dette spørgsmål nu netop afhandles i samarbejdsudvalget (ligesom på DMI). En praksis, som DM nu åbenbart finder rimelig. Til trods for at den offentlige fornøft dermed inddæmnes i lukkede repræsentative organer, så vi ikke kan få belyst sagerne ordentligt og ikke kan vide, om vores højtuddannede ansatte taler ud fra deres viden eller ud fra deres overlevelseschancer i en organisation.

Derudover stillede Magisterbladet sig i VIA-sagen tilsyneladende tilfreds med, at VIA's tillidsrepræsentanter ikke følte, at deres ytringsfrihed var truet. Men dette handler slet ikke om tillidsrepræsentanterne, men om alle VIA's ansatte og deres mulighed for at udtale sig om professionspolitiske spørgsmål (og dermed vores alle sammens muligheder for at diskutere med dem, der ved eller mener, de ved mest). Jeg håber, at DM vil holde op med at forstå medlemmets ytringsfrihed som noget, der primært er knyttet til tillidsrepræsentanter og samarbejdsudvalg. Ytringsfriheden har alle (og den er for alles skyld), og den kan derfor ikke forhandles eller sikres af repræsentative organer internt i en virksomhed. Som det er med aftalerne i DMI og formodentlig også VIA, så bliver resultatet helt sikkert små lukkede monarkier, og det synes jeg ikke om, at min fagforening støtter.

Retten til at ytre sig er rettigheder, vi har som borgere i denne nation, og det er rettigheder, som hele nationen kan forvente bliver brugt, så man kan tage de bedst mulige beslutninger. Man bør i ytringer være loyal over for en sags substans og ikke over for en offentlig institutions ledelse (det er man i sine handlinger, men ikke nødvendigvis i ytringer). Jeg vil derfor kraftigt opfordre til, at man smider denne aftale på DMI væk og i stedet betoner følgende i DM's fremtidige politik på dette område:

- det er afgørende vigtigt for alle, både for ansatte, ledelse og samfundet som helhed, at offentligt ansatte, og især ansatte på uddannelses- og forskningsinstitutioner udtaler sig om alle instituttets emneområder og politik offentligt og hyppigt
- at man opfordres til at udtale sig uden at bede om lov og også gerne kritisk og om helt aktuelle spørgsmål – man bør få "point" for dette
- at man så vidt mulig udtaler sig som offentlig ekspert og ikke som privatperson (og heller ikke på vegne af en myndighed), dvs. med titel og arbejdssted (uanset om indlægget er kritisk)
- at enhver arbejdsgiver, som ikke opfordrer til og støtter dette, bør få DM og den samlede offentlighed på nakken eller må søge over i en privat virksomhed, hvor reglerne er mere uklare, og hvor de

offentlige interesser i total åbenhed inden for lovens rammer er mindre legitime

Dermed er der en chance for, at vi kan leve op til et af vores samfunds grundlæggende udspring, her citeret fra Immanuel Kants "Besvarelse af spørgsmålet: Hvad er oplysning?" fra 1784:

"En gejstlig er forpligtet til at læse teksten i sin katekismus for sine elever og sin menighed i overensstemmelse med den kirkes symboler, som han tjener; thi det er på den betingelse han blev antaget. Men som videnskabsmand har han den fulde frihed til – ja, endda pligt til at meddele publikum alle sine omhyggeligt gennemprøvede og velmente tanker om det fejlagtige i hint symbol og sine forslag til en bedre indretning af religions- og kirkevæsenet".

Jeg har sådan set været positiv indstillet over for en række elementer i den nye universitets- og professionshøjskolelov, men denne tilbøjelighed til, at det større ledelsesansvar bliver ledsaget af samarbejdsudvalgsaftaler, hvor man kun må udtale sig som privatperson, eller hvis man har fået lov osv., er særdeles problematisk for et oplyst demokrati. Det er klart, at de nye ledelser (især da de aflønnes i forhold til centralt fastsatte kontrakter) kan

have en snæver interesse i at strømline kommunikationsgangene, men vi andre - ansatte, foreninger og det nationale publikum - har et historisk krav på en ordentlig omgang i liberal åbenhed, så der ikke går bureaukratisk monarki i det hele. Det er med andre ord ikke tiden at lave defensive lokale aftaler, men derimod at beskytte og udvide mulighederne for offentligt at diskutere alle aspekter af de nye kontraktbaserede bureaukratiers politikker.

Thomas Aastrup Rømer, lektor, ph.d., Institut for Pædagogik, DPU, Aarhus Universitet

Svar

Kære Thomas Rømer. Tak for dit indlæg, som fortjener et grundigt svar, for ansattes ytringsfrihed er et helt centralt og desværre noget forsømt politisk emne. Ytringsfrihed her til lands er mest noget, politikerne beskæftiger sig med, når det drejer sig om retten til at håne andre i den offentlige debat. Men ansattes ytringsfrihed og meddeleret er faktisk et særligt fokusområde for DM, så det er jo kedeligt, hvis det kommer til at fremstå, som om vi ikke kerer os om vores medlemmers ytringsfrihed

DM · Dansk Magisterforening

NOVA – netværk for nyuddannede inviterer til netværksmøde

Strategisk jobsøgning i en krisetid

Alle taler om krise. Men i hvor stort omfang påvirker krisen det akademiske arbejdsmarked? De seneste ledighedstal viser en lille nedgang i ledigheden for nyuddannede magistre og scient.er, men vil det vare ved?

Til dette arrangement fokuserer vi på, hvordan du som nyuddannet kan udnytte alle muligheder for at komme hurtigt i job i en tid, hvor der er mange ansøgere til stillingerne.

- Mød headhunteren, som kommer med konkrete tips til din jobsøgning
- Bliv introduceret til DM's model for strategisk jobsøgning
- Få sparring om dine muligheder og udfordringer

Der bliver også tid til at netværke og danne netværksgrupper.

Tid og sted: 3. juni kl. 17-21, DM's kantine, Nimbusparken 16, 2000 Frederiksberg
Tilmeld dig på www.dm.dk/dmkalender ❖ søg på 'Netværksarrangementer'

eller decideret er med på at indskrænke den. Det er så sandelig ikke hensigten, og det er da heller ikke tilfældet. Det vil jeg forsøge at forklare i nærværende svar, som nok er langt, men alligevel kun overfladisk berører et så komplekst problemfelt som ansattes ytringsfrihed. Jeg har derfor sendt dig et lidt længere svar direkte på mail. Det er en vigtig debat, du rejser, og jeg vil opfordre Magisterbladets læsere til at tage del i den.

Medarbejderes ytringsfrihed udfolder sig i 3 "verdener" med forskellig lovgrundlag:

1. Private virksomheder
2. Offentlige virksomheder
3. Universiteter

DMI, som du konkret henviser til, er en offentlig virksomhed.

ad 1) Det største problem findes i de private virksomheder, hvor loyalitetspligt og konsekvenser overskygger den grundlovssikrede frihed til at ytre sig om egne holdninger.

ad 2) På det offentlige område giver forvaltningsloven og Ombudsmandens praksis vidtgående rammer for at deltage i den demokratiske debat, og området for tavshedspligt er begrænset. På dette område er der primært brug for at skabe en kultur for åbenhed og kritisk stillingtagen, idet offentligt ansatte ofte pålægger sig selv en unødigt høj selvcensur og loyalitet. DM har støttet justitsministerens opfordring til at bruge ministeriets vejledning fra 2006 om offentligt ansattes ytringsfrihed og opfordret de tillidsvalgte til at tage initiativer sammen med ledelsen til at oplyse og skabe tryghed på arbejdspladsen om offentligt ansattes vidtgående adgang til ytringsfrihed. Det skal dog her bemærkes, at det fremgår af vejledningen, at ledelsen kan fastsætte regler for, hvem der må udtale sig på myndighedens vegne, og give nærmere retningslinjer for indholdet af sådanne udtalelser.

De større friheder på det offentlige område søger vi at udbrede på det private område ved analogier af de situationer, som forvaltningsloven nævner – ikke mindst fordi opgaver, der hidtil har været varetaget af offentlige institutioner, mere og mere overgår til private.

På samme måde danner forskningsfriheden på universiteter inspiration. Det har også været målet på DMI, hvilket afspejler sig i aftalens opfordring til, at "DMI's forskere og andre videnskabelige medarbejdere bidrager til den videnskabelige udvikling på lige fod med andre forskere ved at offentliggøre videnskabeligt arbejde inden for medarbejdernes arbejdsområde og ekspertise i tidsskrifter, ved konferencer og i andre medier, også selv om de fremførte videnskabelige resultater eller konklusioner er i modstrid med DMI's politik".

Dialogen med ledelsen fortsætter med en formuleret hensigt om at fremme yderligere forenkling og åbenhed, og det er vores mål at påvirke adgangen til at udtale sig yderligere på samme måde som forskere ved egentlige forskningsinstitutioner.

Dine anker over de begrænsninger, der trods alt er for offentligt ansatte, fremgår af forvaltningslovens § 27, stk. 1, som giver adgang til at pålægge offentligt ansatte tavshedspligt om spørgsmål, der vedrører statens sikkerhed. Derudover kan der i særlige tilfælde pålægges tilbageholdenhed med ytringer om forhold, der vedrører eget arbejdsområde,

hvis man er tæt på beslutningsprocessen, og tidspunktet for beslutningerne.

ad 3) Forskningsfriheden på universiteterne er et særligt indsatsområde for DM. Forskningsfriheden er under stærkt pres efter DM's vurdering og rent faktisk undermineret af universitetsloven fra 2003. Derfor arbejder DM med et forslag til en ny lov for universiteter med sikring af medarbejderindflydelse og forskningsfrihed. Forslaget vil vi præsentere og debattere på en konference her i DM den 11. juni.

DM's arbejde med ytringsfrihedsproblematikken foregår herudover på to fronter:

- For det første opmærksomheden på de faktiske muligheder for ytringsfrihed for offentligt ansatte. Som anført ovenfor blev der i 2006 udarbejdet en vejledning om offentligt ansattes ytringsfrihed. Vejledningen blev udarbejdet som et resultat af et udredningsarbejde, som konkluderede, at en afgørende hindring for, at de offentligt ansatte rent faktisk anvender deres ytringsfrihed, er manglende viden. Vejledningen skulle altså øge opmærksomheden. Vi er i denne tid i gang med en undersøgelse af, om vejledningen rent faktisk har øget opmærksomheden blandt de offentligt ansatte. Dette skal være et afsæt for at vurdere, om initiativet har været tilstrækkeligt, eller om der skal nye initiativer til. Bliver sidstnævnte resultatet, vil vi komme med konkrete forslag.
- For det andet fører vi drøftelser med andre organisationer om, hvorvidt der kan etableres en bedre beskyttelse af whistleblowere - altså personer, som afdækker og informerer om kritisable eller ulovlige forhold. Dette gælder både for offentligt og privat ansatte. DM støttede Frank Grevils forsvar ud fra et ønske om netop at beskytte whistleblowere. Frank Grevil blev som bekendt dømt, hvorimod en tilsvarende sag i England blev vundet af den anklagede whistleblower. Drøftelserne om bedre beskyttelse er stadig indledende, men vi er gået ind i arbejdet ud fra et hensyn til både beskyttelsen af den enkelte ansatte og samfundets interesse i, at kritisable forhold kommer frem. Også her er DM's mål at kunne fremsætte konkrete forslag.

Ingrid Stage, formand, DM

Skal man virkelig lave en Anna Castberg?

Hvordan får man reddet sig i land hos fremtidige arbejdsgivere midt i flodbølgen af magistre, der ryg-crawler i flok efter kvalificerende job? Skal man agere haj, blæksprutte, eller bør man antage form af elektrisk ål for at få sat strøm til en karriere som kommunikationsmedarbejder eller redaktør?

Nå. Her plasker man så rundt. Og kan ikke helt finde ud af, om det er bedst at forklæde sig som tandkarpe, sugemalle, pirat- eller øksefisk these days. For at blive i stand til at sætte tænderne i et labert, flydefærdigt jobovre i informationsverdenen. Ti år efter endt magistereksamen fra Københavns Universitet og fem projektkoordinatorstillinger senere.

Laver p.t. noget middelsvært uinteressant henne i den administrative branche, som staten så har lagt ud for. På den rundhåndede måde. Men burde man egentlig ikke på nuværende tidspunkt være parallelparkeretovre hos Gyldendal eller lignende? Og lave noget uendeligt besnærende på den virkelig inspirerende måde? Til gavn for hele planeten og ikke mindst en selv?

Kødspændede ellers gennem studiet og blev den heldige indehaver af en magistergrad i engelsk og litteraturvidenskab på fire og et halvt år. Vandt dermed nærmest World Cup i humanistisk hurtighed, men der var jo slet, slet ingen grund til at skynde sig ud i virkeligheden. For derude stod der bare et astronomisk antal afslag på størrelse med Eiffeltårnet i kø. Same procedure as for alle mulige andre fra Københavns Universitet/Amager. Med

kvadratmeterstore ph.d.er under finnerne. Uanset blankpolerede karakterer og kvalifikationer.

Har i ti år forhindringsløbet mellem diverse projektkoordinatorstillinger og er ved at være træt af at holde i kø på magistrenes ensporede motorvej til det der informationsmedarbejderjob. Her spæner man rundt og efteruddanner sig på Danmarks Journalisthøjskole og spredehagler ansøgninger ad libitum ud til alle (u)mulige potentielle arbejdsgivere inden for kultur-, informations- og redaktørsfæren. Uden de helt vilde tilråb.

Og så er det, at man begynder at spekulere over sin eksistens på den rigtigt ra-

Håber stadig inderligt, at universet ringer en op all of a sudden og bekendtgør, at en og anden oppe i kommunikationshimlen har brug for noget assistance. På den magisteragtige måde”.

sende måde. Og på, at man går og hælder vand og værdifulde hjerneneutroner ud af magisterørerne i mangel på kvalificeret arbejde. Fordi nogen engang glemte at fortælle en, at der ikke var informationsmedarbejderstillinger nok til alle. Efter at man havde læst 4,25 år. Og fordi nogenovre på uni først lige er kommet i tanke om, at praktikophold for kommende kandidater da er en virkelig god idé.

Man kunne selvfølgelig overveje at skifte spor. Geare ned. Tænke nyt. Blive dyrepasser. Eller telefondame i Dansk Rideforbund. Men nu er det jo altså én gang sådan, at det er det der kommunikation, der får vandet til at gå på mig.

Driver imidlertid hvileløst rundt som et blegt og bloddrænet spøgelse henne på det der arbejde, hvor det kun er kaffen, der gør mig høj. Men er det virkelig meningen, at man skal bruge sin kostbare ungdom på at krabbe rundt i et udviklingshæmmet job? Når man nu brænder for de højloftede idealer fra den regnbuefarvede vinkel og har hårrejsende trang og forhåbentlig ditto evner til at springe ud som sprælsk informationsekvilibrist? Ham der BNP må altså være ret så svimmel ved tanken om, at samfundet bruger så svimlende summer på at uddanne os i årevis. Til at drikke kaffe, tage telefon og booke andre folks flyrejser.

Skal man virkelig lave Anna Castberg-tricket og knalde et par florale vendinger ind i cv-konteksten uden at vibrere med et eneste næsebor? Så nogen tror, at man er verdensmester i kommunikationstriathlon og ph.d. i astro-redaktionelle anliggender? Eller at man har været den første magisterturist i rummet? Nej, vel? Men hvad dølen skal man så gøre for at råbe verden op og bevæge sig ud af Kontor Sidse-klemmen? Håber stadig inderligt, at universet ringer en op all of a sudden og bekendtgør, at en og anden oppe i kommunikationshimlen har brug for noget assistance. På den magisteragtige måde.

Grimme ællinger har brug for nogle succesoplevelser, som min mor siger. Kom så med dem, blev der sagt!

Undervisning i de pædagogiske fag

Skrevet af
førende
forskere

256 sider
kr. 199,-

160 sider
kr. 149,-

Specialpædagogik i skolen, Motivation og Praktisk pædagogik

– tre nyheder i Gyldendals Lærerbibliotek

Gyldendals Lærerbibliotek er bøger til pædagogik og psykologi på lærerseminarierne. Serien spænder fra solide grundbøger over bøger om afgrænsede pædagogiske emner til bøger med redskaber til løsning af konkrete pædagogiske problemstillinger.

Praktisk pædagogik

Praktisk pædagogik handler om undervisningsmetodik. Bogen giver råd og ideer om det pædagogiske håndværk. Ideerne bygger på forskning og praktisk erfaring med undervisning i folkeskolen. Den er rig på praktiske eksempler og afsluttes med et appendiks med en række redskaber, som læreren kan bruge i sit daglige arbejde.

Motivation

Motivation handler om den pædagogiske relevans af det psykologiske begreb, motivation og indfører i begrebets historie og dets placering i psykologien. Bogen præsenterer syv former for motivation, der spiller en afgørende rolle for undervisning og læring.

Specialpædagogik i skolen

Specialpædagogik i skolen er en ny antologi med artikler om specialpædagogikkens faglige hjørnesteine, konkrete indsatsområder og organisatoriske former. Bogen er skrevet af førende forskere inden for området. Den henvender sig primært til linjefags- og PD-studerende i specialpædagogik.

416 sider
kr. 249,-

Priser ex moms

GYLDENDAL
- veje til viden

www.gyldendal-uddannelse.dk
Tlf. 33 75 55 60

Seminariebladet

Professionsideal og
professionsuddannelse

side 46

“Bare nogen ville skrive
om det”

side 47-49

DM: “Vi gør, hvad vi kan”

side 49

Haarder er åben for
gode ideer

side 50-51

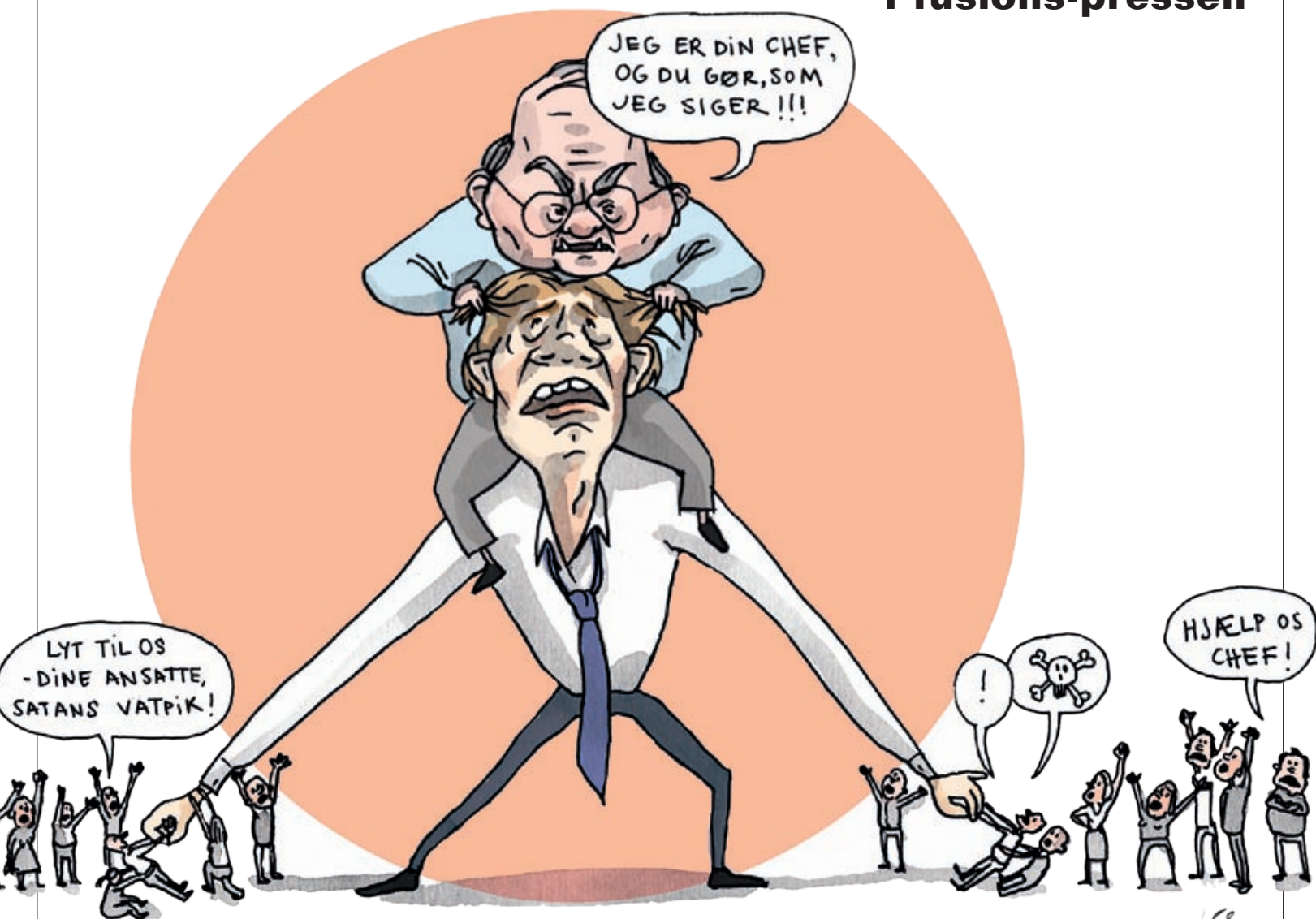
SU-praktik uden den
manglende brik

side 52

Sådan kommer du i pressen

side 53

Mange ledere har følt sig mast i fusions-pressen

Professionsideal og professionsuddannelse

I forbindelse med offentliggørelse af sin ph.d.-afhandling om unges uddannelsesvalg opsummerede ph.d. Maria Knoth Humlum fra Anvendt Kommunal Forskning:

“Folk vælger en uddannelse, der passer til deres identitet. Hvis de for eksempel synes, at det er meget vigtigt, at samfundet tager sig af de svageste, vil de typisk vælge en uddannelse som sygeplejerske eller pædagog. Omvendt kan vi se, at folk, der har en stærk karrieremæssig identitet, typisk vælger at uddanne sig til fx jurist eller økonom”.

En forudsætning for, at professionsuddannelserne kan appellere til unge, vil være, at institutionerne fremstår som miljøer, hvor den studerende møder en professionsidentitet. En identitet, der forholder sig aktivt og reflekterende til omverdenen. Et miljø, der udvikler den studerendes handlemuligheder i samspil mellem professionens teorier og praksis.

Det er derfor med stor undren, man i Seminariebladet kan læse, hvordan det er lykkedes at forkludre en aftale om finansiering af praktik i pædagoguddannelsen. Det lykkes dermed at tegne et billede i offentligheden af, at samfun-

det ikke prioriterer en integration af praktik i pædagoguddannelsen.

Da professionshøjskoleloven foreskrev “enstrengt ledelse”, var der næppe mange, der havde forestillet sig, hvor store omkostninger manglende gennemskuelighed i beslutningsprocesserne kunne få.

Mange tillidsrepræsentanter har det forløbne år givet udtryk for frustration over ikke at kunne finde ud af, hvem man kunne forhandle en aftale på plads med. Det var uklart, hvilke beføjelser den daglige leder havde til at indgå aftaler.

I Seminariebladet kan man så høre historien fortalt fra mellemliderperspektiv, hvis frustration er blevet holdt inden døre, og de personlige omkostninger, det har haft.

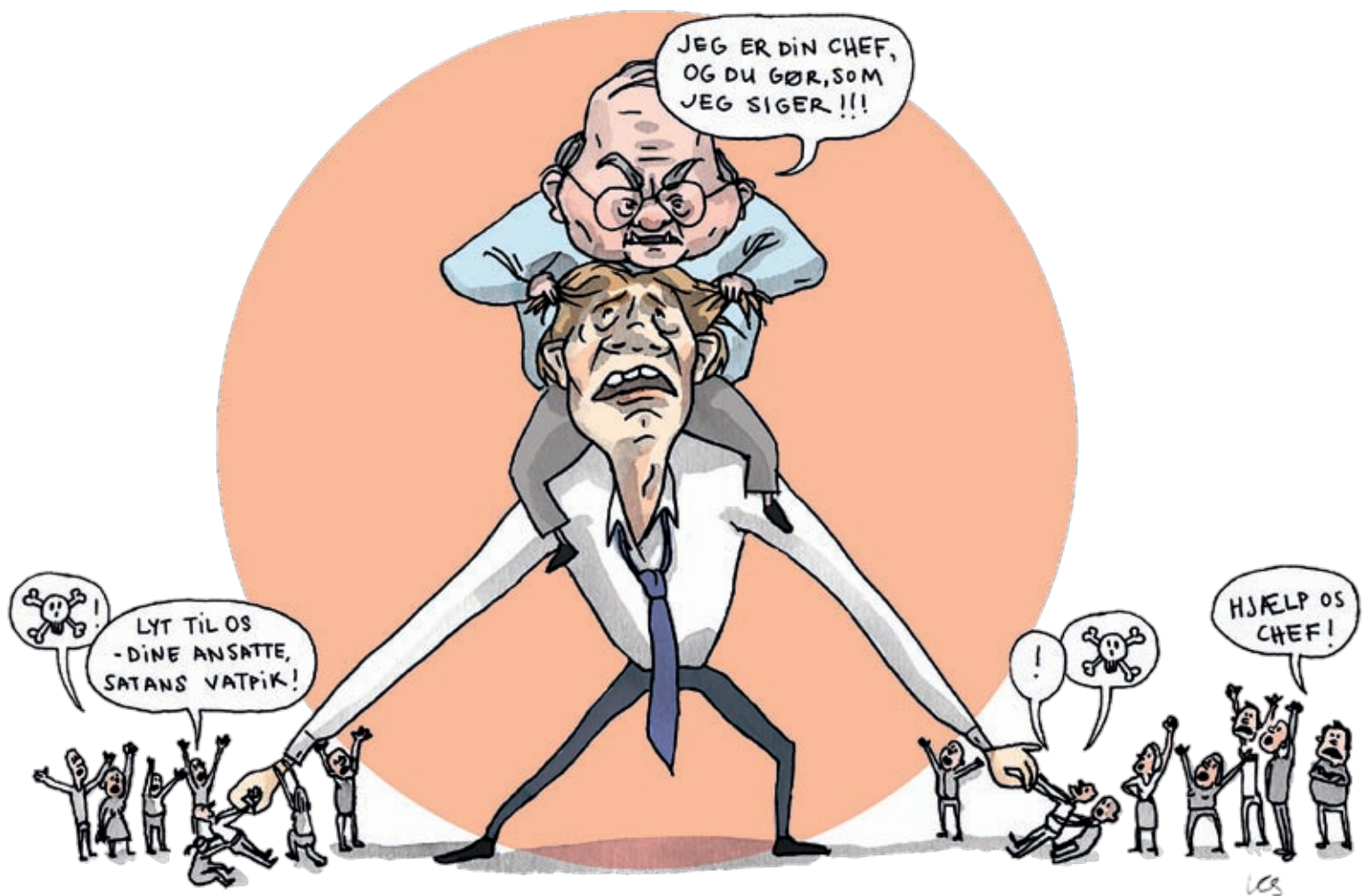
En prioritering af et institutionsmiljø, hvor den enkelte ansatte kan se sin egen person og sin egen professionsidentitet respekteret, kunne måske være med til at skabe et mere attraktivt læringsmiljø for studerende, der har ambitioner om at bringe deres egen identitet i spil over for et professionsideal.

Seminariebladet udkommer fire gange om året. Næste nummer udkommer den 11. september 2009.

Redaktion: Hanne Schneider, Anders Hamming og Hans Beksgaard

Redaktionssekretær: Mette Engell Friis

Forside: Klara Swantesson

“Bare nogen ville skrive om det”

Der har været talt og skrevet meget om lærernes forhold under UC’ernes omorganisering, mens ledernes forhold har været nærmest usynlige. Nogle steder er nye lederroller faldet på plads uden de store sværdslag. Andre steder har magtkampe, mobning og blanke dolke i ryggen været en stor del af virkeligheden.

af Mette Engell Friis · mef@dm.dk illustration: Klara Swantesson

Mundkurv på. Mundkurv på. Mundkurv på.

Sådan har det lydt fra rigtig mange medlemme rundt om på landets UC’er, når de er blevet spurgt om, hvordan de har oplevet og oplever fusionsprocessen.

Mange vil gerne tale alligevel. Uden for referat. Eller i ly af anonymitet. Når det er på plads, kan de til gengæld fortælle om at være klem

mellem en øverste ledelse på den ene side og en bestyrelse, som har store ambitioner på institutionens vegne uden helt at have føling med lagene under sig, på den anden. Om fyringer og degraderinger, som tenderer mobning. Og om fusionsforløb, der strakte sig i måneder, mens deres egen stilling var helt uafklaret.

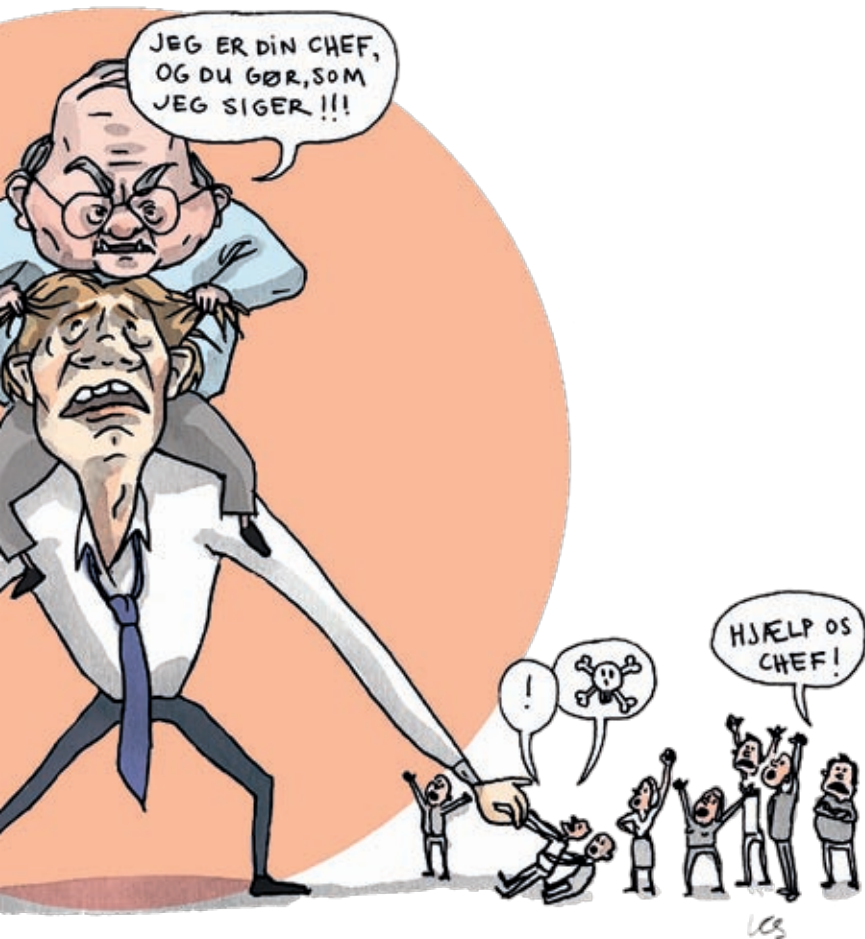
En, der godt vil stå frem med navn, er stu-

dierektor for læreruddannelsen i Nr. Nissum, Silkeborg og Skive under VIA Peter Lykke-Olesen.

“Jeg kan da godt bekræfte det generelle billede af usikkerhed”, siger han.

“Det er sådan en vanskelig situation, vi er i, for i og med vi er endt med så store konstruktioner, så er ens tidligere rolle som leder blevet meget mudret. Jeg er gået fra at være en 360-graders leder til at være 180-graders leder. Fra at have haft ansvar for alt til at have ansvar for ét bestemt område. Og det kræver omstilling. Man er pludselig både funktionær og leder”.

Den ændrede rolle betyder samtidig goddag til et helt nyt skisma, nemlig den klassiske

Ledere hører til i DM

Formand Ingrid Stage er ikke i tvivl:

“Naturligvis hører lederne til i DM. Vi er meget interesserede i, at vores medlemmer skal have den karrieremulighed, at de kan blive ledere – og samtidig mener vi, at lederne stadig deler interesse med andre DM’ere og dermed også vil være mere opmærksomme på magistre end for eksempel DJØF’ere, når jobbene skal besættes. Men grundlæggende er det naturligt, at magistre hører til i samme fagforening”, siger formanden.

< mellemliders problem med at befinde sig i en Bermudatrekant mellem den øverste ledelse, bestyrelsen og medarbejderne.

Drister lederen – som ofte er en tidligere rektor – sig til at være solidarisk med personalet, som føler sig lige så rodløst og forvirret som resten af organisationen, kan reaktionen falde prompte. Især hvis man vælger at udtale sig om det udadtil.

Blandt lederne med mundkurve kan tre fra forskellige steder i landet fortælle om, hvordan de pludselig har fået nye og meget mindre ansvarsområder efter at have stået frem og kæm-

pet for deres medarbejdere eller deres gamle seminarium. I tilgift fik de besked på i fremtiden at holde deres meninger for sig selv.

Kampe på flere fronter

Helt så galt oplever Andreas Striib, studierektor på læreruddannelsen i Århus under VIA, ikke situationen. Han udtaler sig gerne offentligt. Og opfordrer sit personale til det samme.

Så han mener ikke, at hans stilling er truet, men:

“Der er ingen tvivl om, at jeg har mistet noget af min politiske initiativret. Jeg føler dog

stadig, jeg er med i de beslutninger, der bliver truffet, og at der bliver lyttet til mig”, siger Andreas Striib, som er ansat på landets største seminarium.

VIA har vedtaget en politik om “stærke studierektorer”, som betyder, at man uddelegerer en stor del af magten til de enkelte studierektorer. Fraset er økonomi- og HR-funktionen og bygningsvedligehold, og ifølge Andreas Striib er det kun en fordel.

“Jeg vil da helst koncentrere mig om uddannelsen”, som han siger.

Hans diskussioner foregår derfor på et andet plan. Han mener nemlig, at VIA’s tre øvrige lærerseminarier – hvor Peter Lykke-Olesen er studierektor – er for små og derfor må lægge sig sammen.

Men i sidste ende er det bestyrelsen, der skal tage den beslutning, og det er den til Andreas Striibs overraskelse ikke parat til.

Lederne kæmper således ikke kun for at finde en plads internt på deres daglige arbejdsplads, fusionerne har også åbnet for en kamp om struktur og overlevelse på tværs i de nye UC’er.

Og det kan mærkes, fortæller en tidligere rektor, som nu mere eller mindre frivilligt har valgt at fratræde sit job.

“Det gik for sent op for mig, at mine tidligere kolleger nu var mine konkurrenter. Jeg regnede med, at når ingen direkte kom og talte med os, så var det et tegn på, at det gik godt. Det var det ikke! Til et ledelsesmøde finder jeg pludselig ud af, at min rolle i den kommende fusion er som en art konsulent, mens en rektorkollega overtager det overordnede ansvar for mit og hans seminarium”, fortæller den nu fratrædte rektor.

“Bare nogen havde skrevet om situationen rundt omkring. Så det var kommet ud i det åbne. Men vores fratrædelsesordninger rækker jo langt ud i fremtiden, så der er nok meget få, der vil stå frem og fortælle om det, der er sket og stadig sker”, siger en anden.

I Hjørring kan dekan for de pædagogiske uddannelser for UC Nordjylland Nils-Georg Lundberg godt kende historierne. Han hører dem, når han møder kolleger rundt om i landet. I hans UC føler han dog, at processen er gået så nogenlunde.

DM er ikke for ledere

“Men notorisk er det jo meget store organisationer, der er kommet ud af fusionen, og mange

Vi gør, hvad vi kan

Flere ledere kritiserer, at de ikke føler, at DM tager deres sager lige så alvorligt som andre medlemmers.

Forhandlingschef Jon Finsen svarer på kritikken:

“Vi var helt klar over, at de nye fusioner ville give helt specielle problemer for lederne, derfor indkaldte vi allerede i august 2007 til orienteringsmøder, hvor vi blandt andet oplyste lederne om deres rettigheder. Efter fusionerne blev en realitet, har vi koncentreret os om at rådgive de medlemmer, der har henvendt sig, individuelt. Vi har to konsulenter, som begge to har stor erfaring med professionshøjskoleområdet, og de tager sig udelukkende af lederne og deres spørgsmål”, siger Jon Finsen, som samtidig understreger, at DM er helt klar over, at den grundlæggende situation for lederne er og har været presset og svær.

“Alle er naturligvis velkomne til at henvende sig igen, hvis de ikke føler, deres sag er samlet ordentligt op”, understreger han.

Forhandlingschefen fastslår samtidig, at når en leder henvender sig til DM, så træder præcis det samme apparat i kraft, som hvis andre medlemmer henvender sig.

DM har for nylig lavet en strukturændring, som betyder, at lederne bliver samlet under DM's lederteam. Det vil på sigt også ske for lederne på UC'erne.

“Vores holdning har været, at som situationen er lige nu, er det vigtigste, at sagerne varetages af medarbejdere med et godt kendskab til professionshøjskoleområdet, men når rammerne for de nye klassificeringer er faldet endelig på plads, så vil lederne komme under lederteamet”.

beslutninger bliver truffet på et andet niveau end tidligere”, siger Nils-Georg Lundberg.

Han har selv tidligere været rektor og formand for rektorforsamlingen, ligesom han har siddet med i styregruppen for bekendtgørelsen om læreruddannelsen, hvor han stadig sidder i følgegruppen. Og som han siger:

“Min rolle som leder er en noget anden i dag end før omstruktureringerne. Men jeg har heldigvis været så privilegeret, at jeg selv har kunnet træffe et valg om, at jeg gerne ville blive i organisationen på de nye betingelser”.

For også i Nordjylland har der været en “reorganisering på ledelsessiden”, som dekanen siger, og han ved naturligvis, at der er kolleger, som i den forbindelse har haft en hård tid.

At det alt sammen er uafvendeligt for at nå til en organisation, der er mere professionel og i det hele taget er et stærkere brand over for de unge, er han imidlertid heller ikke i tvivl om. Og den proces vil koste stillinger – og skæbner.

Spørgsmålet er så bare, hvor disse skæbner vender sig hen for at få hjælp og opbakning.

Ikke mod DM, lyder det fra flere sider. Igen er lederne med mundkurvene de mest åben-

hjertige, men heller ikke Peter Lykke-Olesen er bange for at sige, at DM ikke er en fagforening for ledere. Han har selv haft behov for vejledning, og selv om han nok føler, at han bliver taget alvorligt, så kan han samtidig konkludere, at den alvorlige snak ikke førte til handling.

“Jeg har ikke mærket nogen faglig opbakning. Hvor jeg ofte har set, hvor effektiv DM er i situationer, der angår lærerne, så mærkede jeg ikke den samme effektivitet, da jeg selv henvendte mig”, siger han og vedgår, at han har overvejet, om der kunne være andre faglige organisationer, der er bedre gearret til folk i hans position.

I gruppen af mundkurve bliver der nikked ivrigt.

Ingen forståelse fra DM. Ingen hjælp.

“På et møde forud for fusionen stod DM's repræsentant direkte og sagde, at DM ikke kunne gøre noget for os, fordi forholdene på UC'ere er så forskellige, at man ikke kunne lave nogen generelle retningslinjer. Og så fik vi i øvrigt at vide, at under omstruktureringer har man lov til at fyre, så det var et vilkår, vi måtte leve med”, siger en tidligere rektor, som me-

ner, at der burde have været en mere konstruktiv tone på et møde, hvor alle var i vildrede om fremtiden.

Nils-Georg Lundberg har en fortid i DM, og hans erfaring er, at fagforeningen historisk altid har haft svært ved at forholde sig til ledermedlemmer. Et forhold, der viser sig med al tydelighed nu.

“Det her er vores svar på kommunalreformen – gange ti. Vi er gået fra omkring 130 institutioner til at have otte snart kun syv. Det er en kæmpe proces, som ikke er slut endnu, og den har krævet meget af alle parter. Det er ikke sikkert, DM har været gode nok til at indse omfanget af den opgave”, siger Nils-Georg Lundberg, som dog også understreger, at han ikke personligt har nogen grund til utilfredshed.

Seminariebladet er bekendt med de anonyme kilders navne og jobfunktioner.

Fremtiden vil byde på flere

Undervisningsministeren fremlagde sidst i april en plan for at få flere studerende til at vælge naturfag. Via en e-mail-korrespondance uddyber Bertel Haarder her sine videre planer for folkeskolen og læreruddannelsen, som blandt andet byder på nye læreruddannelser.

af Mette Engell Friis · mef@dm.dk
foto: Nils Lund Pedersen, Scanpix

Godt hver fjerde nyansatte lærer i dette skoleår har ikke en læreruddannelse. Omregnet til fuldtidsstillinger betyder det, at 2.578 lærerstillinger nu er besat af personer uden en læreruddannelse, viser den seneste opgørelse fra Danmarks Lærerforening.

Men undervisningsminister Bertel Haarder mener ikke, at der endnu er tale om et alvorligt problem.

For at afhjælpe lærermanglen kunne man så forestille sig, at der i fremtiden vil komme flere folkeskolelærere direkte fra universitetet?

“Det kan ikke udelukkes, at der vil blive udbudt flere uddannelser, der kan give adgang til at undervise i folkeskolen, herunder uddannelser, der tilrettelægges i samarbejde mellem universiteter og professionshøjskoler.

Det kan endvidere nævnes, at den nye meritlæreruddannelse fra sommeren 2008 gør det muligt for kandidater og bachelorer fra universitetet at opnå undervisningskompetence i folkeskolen efter et relativt kort forløb på meritlæreruddannelsen”.

Professor Niels Egelund fra Danmarks Pædagogiske Universitet sagde for nylig, at: “Der er ingen tvivl om, at ikke-uddannede lærere sænker kvaliteten af undervisningen og elevernes læring. Det er noget bras”. Hvad mener du om den udtalelse?

“Jeg finder, at det er vigtigt, at der til staidighed arbejdes for, at alle, der underviser i folkeskolen, har de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at sikre en høj faglig kvalitet i undervisningen. Jeg forventer, at kommunerne stiller høje faglige krav til folkeskolens undervisere, også i de tilfælde hvor den pågældende ikke har en formel læreruddannelse”.

I handlingsplanen for styrkelse af de praktiske og musiske fag står der blandt andet, at skoler med mangel på musiklærere vil kunne tilføre undervisningen et højt fagligt niveau ved at ansætte en underviser med længerevarende uddannelse i musik i stedet for en lærer, der ikke har linjefag eller tilsvarende kompetence. Mener du dermed, at man i fremtiden skal kunne undervise i folkeskolen uden at have en læreruddannelse?

“Jeg kan godt forestille mig, at der i fremtiden vil være flere forskellige uddannelser, der kan give undervisningskompetence i folkeskolen”.

En række små fag er nogle steder skåret helt væk på seminarierne. Hvordan mener du, man skal

kunne afhjælpe følgerne af den mangel på faglærere, som det vil afstedkomme?

“Der findes på nuværende tidspunkt ikke oplysninger om, hvilke af de små linjefag der i efterårssemestret ikke vil blive oprettet. Disse oplysninger vil først foreligge om nogle uger.

Det har været kendetegnende, at nogle linjefag, herunder de nuværende små linjefag, også tidligere har oplevet en begrænset søgning. Tendensen kan være forstærket af, at læreruddannelsen gennem de senere år har oplevet en nedgang i antallet af ansøgere, og at der i den nye læreruddannelse ganske enkelt er færre valg af linjefag.

Reduktionen i antal valg i de enkelte linjefag skyldes to faktorer:

slags læreruddannelser

Undervisningsminister Bertel Haarder på skolebænken hos 3.A. på Søhusskolen i Odense under en besøgsrunde i foråret på danske skoler, hvor ministeren ville danne sig et overblik over folkeskolens bureaukrati.

folkeskolen. Disse forhold har bevirket, at linjefagsvalget er pålagt visse bindinger.

Følgegruppen for læreruddannelsen er netop i gang med at evaluere de studerendes valg af linjefag. Følgegruppen har samtidig sat en undersøgelse af linjefagsdækningen i folkeskolen i gang. Resultaterne fra undersøgelserne forventes at foreligge medio juni 2009. Det er muligt, at resultaterne kan give anledning til overvejelser om justeringer”.

Det er blevet muligt at lave forsøg inden for naturfagene. Men naturfagslærerne er bekymrede over, at naturfagene ikke er blevet specielt fremhævede, som de havde håbet. Vil du gøre noget specielt for naturfagene?

“Jeg agter at godkende en konkret ansøgning, som sidestiller fysik/kemi, natur/

teknik, geografi og biologi som fag på 0,6 årsværk, der kan vælges af studerende, som har haft enten dansk eller matematik som deres første obligatoriske linjefag. Det forudsættes, at de studerende stadig har mulighed for først at tage fællesmodulet/natur/teknik og derefter fysik/kemi efter den gældende ordning. Forsøget omfatter årgang 2007 og 2008 på uddannelsesstederne i Nr. Nissum, Silkeborg og Skive. Jeg er positivt indstillet over for lignende forsøg.

Regeringen afsatte på finansloven for 2006 en pulje på i alt 230 millioner kroner for 2007-09 til efteruddannelse af lærere og ledere i folkeskolen. Oprindeligt dækkede puljen ikke fysik/kemi – på grund af en relativ god linjefagsdækning i fysik/kemi – men nu arbejdes

der for, at puljen udvides, så den også vil dække fysik/kemi”.

Kunne man forestille sig, at du vil støtte, at man laver et egentligt introduktionsforløb til naturfagene?

“Der er betænkeligheder ved et obligatorisk fællesforløb for alle studerende, da et sådant forløb vil implicere, at andre fag mindskes i tilsvarende omfang. Dette vil gå imod ønsket om faglig fordybelse, hvilket netop var et hovedelement i den seneste reform af læreruddannelsen. Et tvunget naturfagsmodul for alle studerende kan også have en negativ effekt på søgningen til læreruddannelsen”.

DPU og Aarhus Universitet er fremme med en idé om en femårig læreruddannelse. Hvad mener du om det?

“Jeg vil se nærmere på oplægget fra DPU. Jeg er som udgangspunkt ikke tilhænger af en femårig universitetsbaseret læreruddannelse”.

- 1) færre valg i ny uddannelse – to eller tre fag – i forhold til den gamle uddannelses fire fag
- 2) en væsentlig nedgang i antal optagne studerende på læreruddannelsen de seneste år.

Fagene bliver skåret væk på grund af skolernes økonomi, og de studerende klager over, at de ender med en uddannelse, hvor de ikke har haft mulighed for at opbygge den fagidentitet, de har ønsket. Kan man forestille sig, at ministeriet vil gøre noget for at sikre et friere linjefagsvalg?

“Den overordnede hensigt med reformen af læreruddannelsen var at styrke fagligheden. Det ønskede partierne i forligskredsen blandt andet gjort ved at øge linjefagene størrelse. Et andet mål var at sikre en bedre linjefagsdækning i

Det kan ikke udelukkes, at der vil blive udbudt flere uddannelser, der kan give adgang til at undervise i folkeskolen herunder uddannelser, der tilrettelægges i samarbejde mellem universiteter og professionshøjskoler”.

*Bertel Haarder,
undervisningsminister*

SU-praktik

uden den manglende brik

Det var ikke en dårlig aprilsnar, da det 1. april stod klart, at pædagogstuderende alligevel ikke overgår til SU-praktik, som det ellers var aftalt i treparts-forhandlingerne. “Man svigter pædagoguddannelsen”, konkluderer Anders Hamming, formand for pædagoguddannelsesudvalget i DM.

af Mette Engell Friis · mef@dm. foto: Scanpix

To års arbejde opløst i det rene ingenting.

Det er konklusionen, når Anders Hamming, formand for pædagoguddannelsesudvalget i DM ser på sammenbruddet i forhandlingerne mellem Finansministeriet, Kommunernes Landsforening og FTF om overgangen fra løn til SU for pædagogstuderende i praktik.

200 millioner kroner blev ellers afsat under første runde af forhandlingerne til at ændre praktikken til et rent SU-berettiget uddannelsesforløb. Men siden man blev enige om den del af aftalen, har der ikke været det mindste gennembrud med hensyn til at udmønte planerne direkte.

Anders Hamming ærgrer sig. Aftalen ville nemlig betyde, at de pædagogstuderende i praktik ikke længere skulle tælles med i personalnormeringen under praktik, og det ville give uddannelsen et længe ventet løft.

“Helt generelt er det et problem, at man vælger at bevare lønarbejdsdelen, dels fordi både praktikplads og studerende mister fokus på uddannelsesdelen, når man er lønnet som en almindelig medarbejder, dels fordi det mindsker fleksibiliteten mellem studie og praktikplads”, siger han.

Den nye studieordning for pædagoguddannelserne betyder, at der i højere grad er mulighed for at specialisere sig, men specialiseringen

Helt generelt er det et problem, at man vælger at bevare lønarbejdsdelen, dels fordi både praktikplads og studerende mister fokus på uddannelsesdelen, når man er lønnet som en almindelig medarbejder, dels fordi det mindsker fleksibiliteten mellem studie og praktikplads”.

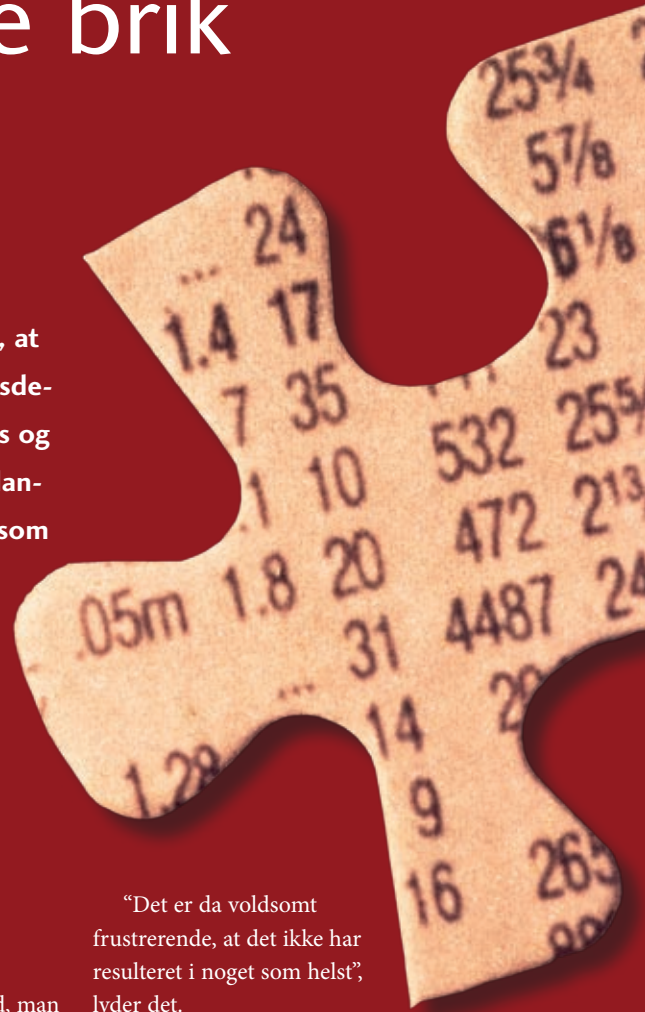
Anders Hamming,
Formand for pædagoguddannelsesudvalget

skal selvsagt hænge sammen med det sted, man ønsker at komme i praktik.

“Og problemet er, at der ikke altid er lønkroner på de enkelte institutioner til at tage praktikanter. Med andre ord kan man ikke altid skaffe de relevante praktikpladser, fordi de studerende skal have løn, og det er naturligvis et problem”, understreger Anders Hamming, som ikke umiddelbart kan se nogen løsning på problemet, nu hvor forhandlingerne er brudt sammen.

Håb om et lovforslag

Uddannelseskonsulent Anders W. Christensen fra BUPL har været involveret i forhandlingerne de seneste to år. Mindst et kvart årsværk, vil han skønne, BUPL sammenlagt har brugt på processen.

“Det er da voldsomt frustrerende, at det ikke har resulteret i noget som helst”, lyder det.

Han tvivler på, at forhandlingerne kommer i gang igen.

“Finansministeriets sidste tilbud er så horribelt, at jeg ikke kan forestille mig, at der er mere at forhandle om”, siger Anders W. Christensen.

Mens FTF nemlig ønsker en fuldstændig overgang til SU, vil Finansministeriet gå med til, at en femtedel af praktikken er på SU, mens resten er lønnet. Begrundelsen er, at de studerende stadig varetager almindelige arbejdsfunktioner og dermed indgår i normeringen.

Finansministeriet mener på deres side med andre ord ikke, at de har brudt nogen aftale. Her hæfter man sig først og fremmest ved, at der nok er finansiering til SU fra 2008 til 2011,

Måneders arbejde med at finde en model for pædagogstuderendes overgang til SU er slut. Man enedes aldrig om den manglende brik i puslespillet om finansieringen.

som er trepartsaftalens ramme, men der ikke er nogen aftale om, hvor pengene skal komme fra på længere sigt.

Forude venter nu en forespørgselsdebat i Folketinget, som forventes at foregå i maj måned. Her vil oppositionspartierne spørge til, hvordan et forslag, der så ud til at have opbakning fra alle tre forhandlingspartier, kunne falde til jorden.

Kommer der ikke noget konkret ud af debatten, forventer Anders W. Christensen, at oppositionen stiller et reelt beslutningsforslag ved næste folketingssamling.

“Det er helt indlysende, at man svigter pædagoguddannelsen, fordi man vælger ikke at prioritere praktik som uddannelse”, siger DM’s Anders Hamming.

“Men lige nu kan vi ikke gøre meget andet end at vente og se, hvad der sker”.

Har du noget på hjerte?

Hvis du har en idé til en historie, som du gerne vil have vendt med en presseansvarlig eller journalist i DM, skal du blot henvende dig enten til DM’s presseenhed (gå ind på www.dm.dk og klik på PRESSE) eller til Magisterbladets redaktion på magisterbladet@dm.dk. Vi står altid parate til sammen med dig at vurdere de journalistiske muligheder i den historie, du måtte have på hjerte.

Sådan kommer du i pressen

De små grå blev sendt ud i uvant terræn, da tillidsrepræsentanter fra professionshøjskolerne på deres møde i Middelfart den 17. april skulle “sætte ord på budskaber med gennemslagskraft i medier”, som det var formuleret i programmet.

Hvordan konvertere den velkendte hverdag på de enkelte uddannelsesinstitutioner med de ofte alt for velkendte problemer og hindringer til fortællinger og historier for en bredere offentlighed? Og hvorfor vælge den ene historie frem for den anden? Og hvordan fremstille en given historie, så den ikke fratages enhver chance for at slippe igennem pressens nåleøje med videre adgang til såvel trykte som elektroniske spalter?

Til at sætte gang i processen var inviteret DM’s pressechef og redaktør af Magisterbladet, Mogens Tanggaard. Deltagerne fik fire spørgsmål til besvarelse med ud i de workshopper, der skulle producere gennemslagskraftige historier til pressen, nemlig:

1. Hvad vil du fortælle? (vinkling)
2. Hvorfor vil du fortælle det? (væsentlighed)
3. Hvem vil du fortælle det til (målgruppe)
4. Hvordan vil du fortælle det? (genre og form)

Det blev præciseret, at svarene på hvert af de fire spørgsmål skulle kunne formuleres som én sætning – altså ikke noget med lange forklarende og motiverende svar på spørgsmålene, men enkle, entydige og operationelle svar.

Ud af workshoppernes anstrengelser kom der mange og gode forslag til historier med en umiddelbar appel til en bredere offentlighed. Det var en nyttig eftermiddag, både for de deltagende tillidsrepræsentanter og for DM’s pressechef.

mt

Anders Pall Skött, 28 år

Fra studerende til erhvervskonsulent i Finansrådet på initiativet Copenhagen Finance IT Region (CFIR).

Karriere:

2007-2008: Studiejob som kommunikationsmedarbejder i IT-Branchens udvalg "Unge i it".

2007: Trainee på den danske ambassade i Tokyo i afdelingen Invest in Denmark.

Uddannelse:

Cand.mag. i historie med sidefag i økonomi fra Københavns Universitet, 2009.

Hvorfor søgte du jobbet?

Det tiltalte mig, at det er et helt nyt projekt, hvor vi starter op fra bunden, og der ligger en stor udfordring i at starte ved nul. Jeg blev også tiltrukket af, at det er en dynamisk lille enhed med en chef, to konsulenter og en studerende. Egentlig søgte de en cand.scient.pol., men jeg fik dem overbevist om, at de manglede en cand.mag.

Hvad består dit nye job i?

Jeg arbejder med at udvikle og synliggøre København som klynge for finans og it

både nationalt og internationalt. Vi skal have de rigtige parter og interessenter til at mødes og arbejde sammen, så her skal jeg analysere og bruge mit netværk. Jeg skal søge midler fra blandt andet EU-fonde, udvikle hjemmesiden og synliggøre arbejdet, så der er en del kommunikationsopgaver. Det er udfordrende at få CFIR's 14 partnerorganisationer, der dækker fagforeninger, universiteter og interesseorganisationer, til at arbejde sammen. Der er en bred forståelse af, at hovedstadsregionen har et stort potentiale i krydsfeltet mellem finans og it, og det giver gode muligheder for at skabe nye job.

Du skal arbejde i den finansielle sektor – hvad betyder finanskrisen?

Den betyder, at man må begynde at gentænke den finansielle sektor. Bankerne er ikke de mest populære for tiden, men krisen har vist, hvor afgørende det er at have en velfungerende banksektor. Mine kolleger på kontoret er bl.a. økonomer, der hver dag skal tage stilling til den økonomiske krise i forhold til bankerne, kreditt pakken og andre politiske tiltag. Hvor mine kolleger ofte sidder med brandslukning og dag til dag-opgaver, arbejder mit projekt fremadrettet med innovation og vækst. Alle tænker lige

nu på at spare og skære ned, så man kommer helskindet ud af krisen. I CFIR tænker vi i stedet mere langsigtet i at investere i fremtiden, så vi kommer stærkere ud af krisen.

Hvad kan du som historiker bidrage med?

Fra historiestudiet er jeg vant til meto-disk bearbejde med at fremskaffe viden og analysere interesser – det er jo kildekritik, og det har jeg i høj grad brug for i jobbet. Jeg bruger kompetencerne fra historiestudiet hver dag i mit arbejde. CFIR er lokaliseret i Finansrådets Hus, så der er en del økonomer, og deres vinkel er primært tal og økonomiske modeller. Den humanistiske baggrund giver en anden dimension til arbejdet.

Hvad har du glædet dig mest til ved det nye job?

Jeg har glædet mig til at være sammen med mine kolleger. Det er et ungt kontor, og vi laver mange ting sammen. Og så er det spændende at møde partnerne og få dem til at arbejde sammen. Det, der rykker for mig, er at møde andre mennesker.

Ik

jobsektion

Stillinger

Forbered dig, inden du går til jobsamtale og siger ja til dit nye job

Løn og ansættelsesvilkår kan være meget forskellige fra område til område og fra stilling til stilling. Kontakt derfor altid DM

for at få råd og vejledning, inden du går til jobsamtale, og inden du siger ja til jobbet.

Husk også, at DM tilbyder karriererådgivning og feedback på ansøgning og CV.

Find råd, vejledning, lønstatistikker, kontaktoplysninger og meget mere på DM's hjemmeside www.dm.dk.

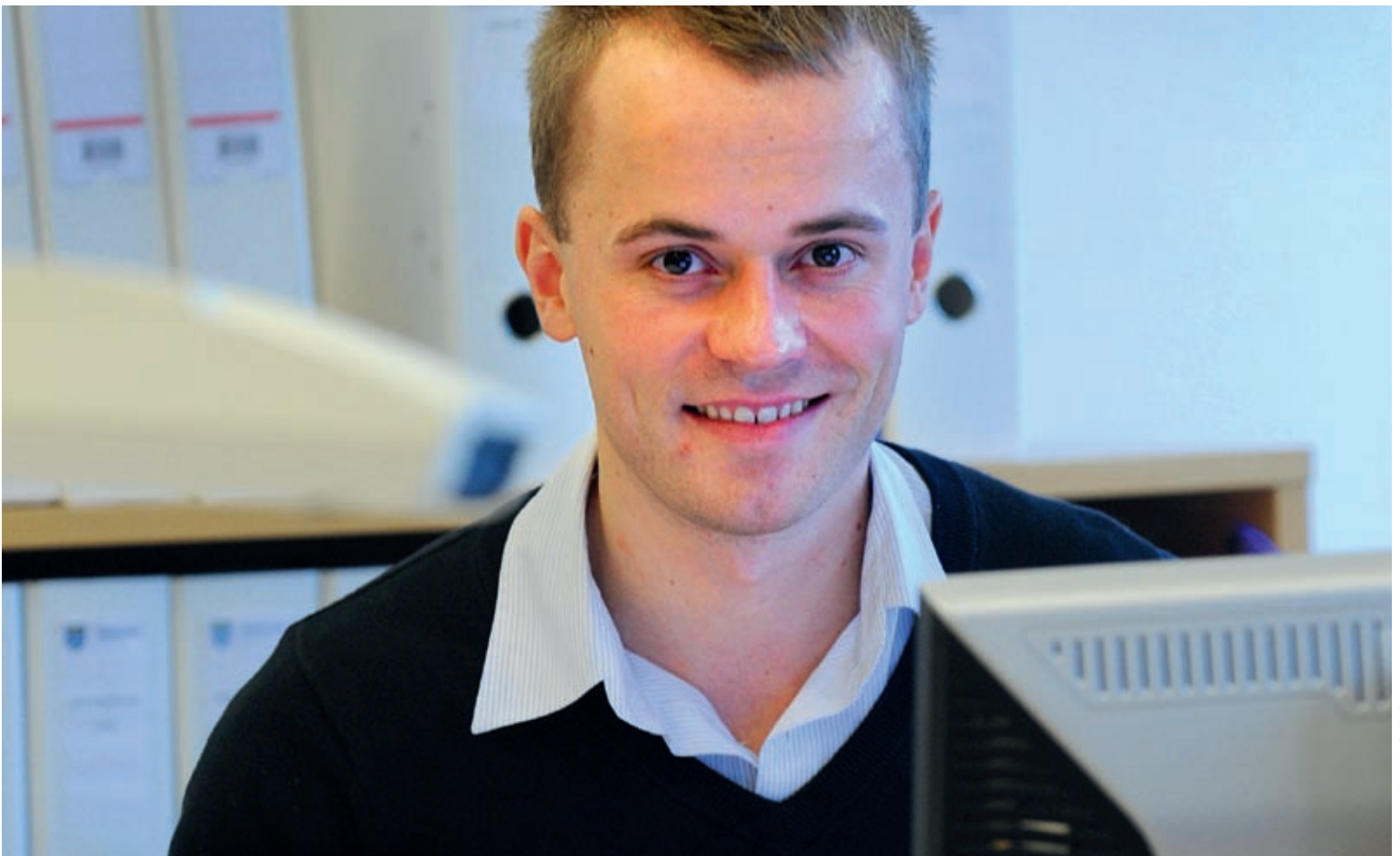

Foto: STEFAN KAI NIELSEN

DM · Efteruddannelse

Kurser for ledige

Har du set den nye seks-ugers selvvalgte uddannelse for dig i første ledighedsperiode:

- Kommunikation i praksis?

Læs mere på dm.dk/kurser

ma-kasse.dk

SORTERET MAGASINPOST ID-nr. 41032:

Al henvendelse; DM, magisterbladet@dm.dk, Tlf: 38 15 66 00

INTELLIGENT LEDELSE MED EFFEKTFULDE RESULTATER

Konference om Resultatbaseret styring og evidensbaseret politikformulering

Resultatbaseret styring og evidensbaseret politikformulering er en vej til at etablere et vidensbaseret beslutningsgrundlag for effektiv prioritering og ressourceallokering i den offentlige sektor og organisationer.

Rambøll har de senere år haft mere end 200 politikere, embedsmænd mv. på studieture i USA. Nu bringer vi helt unikt de førende eksperter, topembedsmænd og ledere fra de bedst præsterende organisationer på velfærdsområdet til Danmark. De vil ærligt, provokerende og operationelt dele deres erfaringer og anviser veje til succes:

- Hvordan kan evidens anvendes og tilpasses pulsen og logikken i politiske beslutningsprocesser?
- Hvordan praktiseres lederskab med fokus på strategiske mål og effekter?
- Hvordan udformes en resultatbaseret styringsmodel og organisation?
- Hvordan skabe organisatorisk læring gennem anvendelse af monitoreringsdata i dialogbaseret ledelse?
- Hvordan anvendes redskaber som score cards, resultatkontrakter, læringsmøder og resultatbonus?

Du kan møde:

- David Hunter, ekspert i resultatbaseret styring og tidl. hospitalsdirektør
- Shelia Evans-Tranum, associate commissioner i New York State Dept. of Education
- Patrick Lawler, adm. direktør i Youth Villages, USAs største leverandør af evidensbaseret familiebehandling
- Bradd Dudding og kolleger fra succesfulde Center of Employment Opportunities (CEO) i New York City
- Phil Davies, chefarkitekten bag evidensbaseret politikudvikling i Tony Blairs Cabinet Office

Mandag d. 17. august 2009 i Pyramiden, Dansk Industri, Rådhuspladsen, København.

Konferencen henvender sig til ledere og praktikere i den offentlige sektor og organisationer.

Pris: 5.900 kr. eks. moms.

Se mere og tilmelding via
www.ramboll-management.dk eller hefm@r-m.com

RAMBOLL

